

Αρχή του δικαίου πνευματικής ιδιοκτησίας περί μη προστασίας των ιδεών. Μεταξύ άλλων δεν προστατεύονται οι διαταγές που εμφανίζονται στο μενού προγράμματος Η/Υ. Προστασία των προγραμμάτων Η/Υ ως έργων λόγου. Έννοια προγράμματος Η/Υ. Η προστασία παρέχεται σε όλες τις μορφές εκφράσεως ενός προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή (άρθρο 2 § 3 εδ. β' ν. 2121/1993), οι οποίες επιτρέπουν την αναπαραγωγή του σε διάφορες γλώσσες προγραμματισμού, όπως ο πηγαίος (πρωτογενής) και ο αντικειμενικός (καταληκτικός) κώδικας. Αντίθετα, δεν προστατεύονται οι λειτουργικές δυνατότητες του, η γλώσσα προγραμματισμού και ο μορφότυπος των αρχείων δεδομένων που χρησιμοποιούνται για την εκμετάλλευση ορισμένων λειτουργιών του, αλλά και η γραφική διασύνδεση χρήστη («GUI»). Η προπαρασκευαστική εργασία σχεδιασμού ενός προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή προστατεύεται μόνον όταν η φύση της είναι τέτοια, ώστε να καθιστά δυνατή τη δημιουργία του προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή σε μεταγενέστερο στάδιο. Αρχή του δημιουργού και έννοια του μισθωτού. Συλλογικό έργο και διευθυντής η συντονιστής αυτού. Η υποχρέωση τήρησης έγγραφου τύπου για κάθε δικαιοπραξία που αφορά το περιουσιακό δικαίωμα (άρθρο 14 ν. 2121/1993) καταλαμβάνει μόνο όσες συνάπτονται με τον δημιουργό. Αντίθετα, ως προς τον δευτερογενή δικαιούχο, τον κατά τεκμήριο δημιουργό ή αρχικό δικαιούχο και τον πλασματικό αρχικό δικαιούχο ισχύει η γενική αρχή του ατύπου. Προσβολή και τοκογονία. Ένσταση παραγραφής.

Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών 970/2020

Πρόεδρος:

Εισηγητής:

Δικηγόροι:

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗΝ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

1. Κρίσιμη προϋπόθεση για την κατάφαση της ύπαρξης «έργου» είναι η έκφρασή του «με οποιαδήποτε μορφή» σύμφωνα με την ρητή διάταξη του άρθρου 2 § 1 ν. 2121/1993 [βλ. άρθρο 9 § 2 της κυρωθείσας με το ν. 2290/1995 «Συμφωνίας για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας στον τομέα του εμπορίου» («Συμφωνία TRIPs»), η οποία περιλαμβάνεται στην Τελική Πράξη του Γύρου της Ουρουγουάης που υπεγράφη στο Μαρακές την 15η Απριλίου 1994, καθώς και άρθρο 2 της κυρωθείσας με τον ν. 3184/2003 Συνθήκης του Παγκόσμιου Οργανισμού Διανοητικής Ιδιοκτησίας για την Πνευματική Ιδιοκτησία (WCT), που υιοθετήθηκε στην Γενεύη στις 20 Δεκεμβρίου 1996· ειδικά ως προς τα προγράμματα Η/Υ βλ. άρθρα 2 § 3 ν. 2121/1993 και 4 WCT]. Αντικείμενο προστασίας του ν. 2121/1993 συνιστά η συγκεκριμένη (αποτυπωμένη σε κάποιο φορέα, υλικό ή άυλο) μορφή/έκφραση στην οποία καταλήγει μία δημιουργία (βλ. ΕφΑθ 1819/2016 ΔίΜΕΕ 2016.571, ΕφΑθ 3510/2015 ΔΕΕ 2016.43, ΕφΑθ 5190/2014 ΔΕΕ 2015.130, ΕφΑθ 2969/2012 ΔΕΕ 2012.756, ΕφΑθ 4793/2009 ΔΕΕ 2010.50, ΕφΑθ 80/2008 ΔίΜΕΕ 2008.216). Η ευθεία αναφορά του νόμου στην έννοια της

μορφής παραπέμπει στην θεμελιώδη αρχή του δικαίου της πνευματικής ιδιοκτησίας περί μη προστασίας των ιδεών [«idea/expression dichotomy», βλ. τις Προτάσεις του Γενικού Εισαγγελέα, Melchior Wathelet, της 25ης Ιουλίου 2018, στην υπόθεση C-310/17, Levola Hengelo, EU:C:2018:618, σκέψη 55, Claude Masouyé, Guide to the Berne Convention for the Protection of Literary and Artistic Works, 1978, έκδοση WIPO (απόδοση στην αγγλική γλώσσα William Wallace), σελ. 12 αρ. 2.3]. Τούτο δε, διότι δεν θα πρέπει να αναγνωρίζεται προστασία – και μάλιστα υπό την μορφή απόλυτου και αποκλειστικού δικαιώματος – σε πρωτογενή ύλη του πνεύματος (ιδέα), την οποία υπάρχει πιθανότητα να συλλάβουν πολλά πνεύματα και πάνω στην οποία μπορούν να στηριχθούν πολλές δημιουργίες και εκφράσεις, οι οποίες δύνανται να διαφοροποιηθούν και να αποδώσουν αυτήν (ιδέα) εναλλακτικά [βλ. Δ. Καλλινίκου, Πνευματική ιδιοκτησία και συγγενικά δικαιώματα, 2008, 3η έκδ., σελ. 30 – 34, Κοτσίρη-Σταματούδη, Ερμ. ν. 2121/1993, α. 2, 21-22, 24/Ειρ. Σταματούδη, Α. Χιωτέλλης, Δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας επί οπτικοακουστικών έργων, ιδίως επί σεναρίου τηλεοπτικής σειράς (γνωμ.), ΕφΑΔ 2008.739, σελ. 740]. Με άλλη διατύπωση, η ελεύθερη σε όλους ιδέα αποτελεί το ερέθισμα, την πηγή έμπνευσης, ενώ η μορφή είναι το μέσο έκφρασης της σύλληψης, της ιδέας (βλ. Ο. Γαρουφαλιά, Τα εικαστικά έργα & η νομική τους προστασία, 2002, σελ. 26 επ.). Συναφείς με τις ιδέες και, συνεπώς, μη προστατεύσιμες θεωρούνται οι διαδικασίες, οι μέθοδοι λειτουργίας και οι μαθηματικές έννοιες, αυτές καθαυτές (βλ. άρθρα 2 WCT και 9 § 2 TRIPs), όπως οι οικονομικές και επιχειρηματικές μέθοδοι, οι διαφημιστικές ιδέες ή ιδέες προώθησης προϊόντων, οι μέθοδοι παραγωγής προϊόντων ή παροχής υπηρεσιών, οι διαταγές που εμφανίζονται στο μενού προγράμματος Η/Υ, κ.α. (βλ. Κοτσίρη-Σταματούδη, Ερμ. ν. 2121/1993, α. 2, 25-26/Ειρ. Σταματούδη).

2. Το άρθρο 2 § 3 ν. 2121/1993 ορίζει ότι: «Με την επιφύλαξη των διατάξεων του κεφαλαίου 7 του παρόντος νόμου, θεωρούνται ως έργα λόγου προστατευόμενα κατά τις διατάξεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας τα προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών και το προπαρασκευαστικό υλικό του σχεδιασμού τους. Η προστασία παρέχεται σε κάθε μορφή έκφρασης ενός προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή. Οι ιδέες και οι αρχές στις οποίες βασίζεται οποιοδήποτε στοιχείο προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή, περιλαμβανομένων και εκείνων στις οποίες βασίζονται τα συστήματα διασύνδεσής του, δεν προστατεύονται κατά τον παρόντα νόμο. Ένα πρόγραμμα ηλεκτρονικού υπολογιστή θεωρείται πρωτότυπο εφόσον είναι προσωπικό πνευματικό δημιούργημα του δημιουργού του». Με την άνω διάταξη μεταφέρθηκε στην εθνική έννομη τάξη η οδηγία 91/250/ΕΟΚ του

Συμβουλίου της 14ης Μαΐου 1991 για τη νομική προστασία των προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών (βλ. άρθρο 71 § 1 ν. 2121/1993), η οποία έχει καταργηθεί και αντικατασταθεί από την οδηγία 2009/24/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Απριλίου 2009 για τη νομική προστασία των προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών (εφεξής «οδηγία»). Η προστασία των προγραμμάτων Η/Υ ως έργων λόγου κατά την έννοια του άρθρου 2 της Σύμβασης της Βέρνης προβλέπεται και στο άρθρο 4 εδ. α' WCT, αλλά και στο άρθρο 10 § 1 της Συμφωνίας TRIPs.

3. Ως πρόγραμμα Η/Υ νοείται το σύνολο (σειρά) εντολών ή οδηγιών, ικανό να ενσωματωθεί σε ένα μέσο που μπορεί να αναγνωσθεί από μηχανή με δυνατότητα επεξεργασίας πληροφοριών, που ονομάζεται Η/Υ, και να οδηγήσει αυτήν (μηχανή) να εκτελέσει, υποδείξει ή πετύχει μία συγκεκριμένη λειτουργία, αποστολή ή αποτέλεσμα [βλ. ΤριμΕφΘεσ 2524/2018 ΔίΜΕΕ 2019.597, ΕφΘεσ 1786/2014 ΝΟΜΟΣ, ΕφΠειρ 599/2012 ΕλλΔνη 2013.1082, ΠολΠρΑθ 2182/2006 ΔΕΕ 2006.1020, ΠολΠρΘεσ 18201/1998 ΕλλΔνη 1999.458, Ι. Ιγγλεζάκη, Δίκαιο Πληροφορικής, 3η έκδ. 2018, σελ. 18 – 19, Β. Τουντόπουλο, Η νομική προστασία των ιστοσελίδων στο διαδίκτυο, ΕπισκεΔ 2006.358, ιδίως σελ. 363, Α. Παϊζή, Η οριοθέτηση της νομικής προστασίας των προγραμμάτων Η/Υ στο Ευρωπαϊκό Δίκαιο Πνευματικής Ιδιοκτησίας, ΕλλΔνη 2018.61, ιδίως σελ. 64, επίσης βλ. τον ορισμό υπό το σημείο 1.1 και το άρθρο 1 στο Επεξηγηματικό Υπόμνημα της Πρότασης οδηγίας του Συμβουλίου «για τη νομική προστασία των προγραμμάτων των ηλεκτρονικών υπολογιστών», COM (88) 816 τελικό – SYN 183, δημοσιευμένο στην Επίσημη Εφημερίδα Ε.Κ. 1989/C 91/05 (εφεξής «Επεξηγηματικό Υπόμνημα»)]. Η προστασία παρέχεται σε όλες τις μορφές εκφράσεως ενός προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή (άρθρο 2 § 3 εδ. β' ν. 2121/1993), οι οποίες επιτρέπουν την αναπαραγωγή του σε διάφορες γλώσσες προγραμματισμού, όπως ο πηγαίος (πρωτογενής) και ο αντικειμενικός (καταληκτικός) κώδικας (βλ. άρθρο 10 § 1 της Συμφωνίας TRIPs, επίσης βλ. αποφάσεις Δ.Ε.Ε. της 2ας Μαΐου 2012, C-406/10, SAS Institute, EU:C:2012:259, ΔίΜΕΕ 2012.253, σκέψεις 35 και 38, της 22ας Δεκεμβρίου 2010, C-393/09, Bezpečnostní softwarová asociace, EU:C:2010:816, ΔίΜΕΕ 2011.114, σκέψεις 34 - 35, Κοτσίρη-Σταματούδη, Ερμ. ν. 2121/1993, α. 2, 129/Ειρ. Σταματούδη, Ι. Ιγγλεζάκη, ό.π., σελ. 22). Ο πηγαίος κώδικας είναι γραμμένος σε μία γλώσσα προγραμματισμού υψηλού επιπέδου (π.χ. Basic, Fortran, Pascal, Cobol, C++, Visual C, Delphi, Python κ.λπ.), η οποία γίνεται κατανοητή από τον άνθρωπο και η οποία για να λειτουργήσει, να «τρέξει» στον Η/Υ, πρέπει να μεταφρασθεί με τη βοήθεια ενός μεταγλωττιστικού

προγράμματος (compiler) σε γλώσσα μηχανής ή άλλως, σε αντικειμενικό κώδικα, που απαρτίζεται από σειρά δυαδικών ψηφίων, κατά κανόνα το 0 και το 1 (βλ. τις Προτάσεις του Γενικού Εισαγγελέα, Yves Bot, της 14ης Οκτωβρίου 2010, στην υπόθεση C-393/09, *Bezpečnostní softwarová asociace*, EU:C:2010:611, σκέψη 49, ΕφΠειρ 679/2015 ΝΟΜΟΣ, Ι. Ιγγλεζάκη, ό.π., σελ. 19).

4. Η βασική αρχή του δικαίου της πνευματικής ιδιοκτησίας περί μη προστασίας των ιδεών (βλ. σκέψη 1) εκφράζεται ρητώς στο άρθρο 2 § 3 εδ. γ' ν. 2121/1993 (άρθρο 1 § 2 της οδηγίας), ώστε, στον βαθμό που η λογική, οι αλγόριθμοι και οι γλώσσες προγραμματισμού περιλαμβάνουν ιδέες και αρχές, αυτές οι ιδέες και αρχές να μην τυγχάνουν προστασίας (βλ. την ενδέκατη αιτιολογική σκέψη του προοιμίου της οδηγίας, ΕφΠειρ 679/2015 ό.π., Ι. Ιγγλεζάκη, ό.π., σελ. 22). Μόνον η έκφραση αυτών των ιδεών και αρχών προστατεύεται με δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας (βλ. την ενδέκατη αιτιολογική σκέψη του προοιμίου της οδηγίας), ώστε άλλοι δημιουργοί να είναι ελεύθεροι να καταρτίσουν παρεμφερή ή ακόμη και πανομοιότυπα προγράμματα, υπό την προϋπόθεση ότι δεν προβαίνουν σε αντιγραφή (βλ. SAS Institute σκέψη 41, Α. Παϊζη, ό.π., σελ. 66 - 67). Στο πλαίσιο αυτό, δεν συνιστούν μορφές έκφρασης ενός προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή, και, συνεπώς, δεν προστατεύονται ως τέτοιες, οι λειτουργικές δυνατότητες του (ήτοι η υπηρεσία που αναμένει από το πρόγραμμα ο χρήστης, βλ. τις Προτάσεις του Γενικού Εισαγγελέα, Yves Bot, της 29ης Νοεμβρίου 2011, στην υπόθεση C-406/10, SAS Institute, EU:C:2011:787, σκέψεις 52 επ.), η γλώσσα προγραμματισμού και ο μορφότυπος των αρχείων δεδομένων που χρησιμοποιούνται για την εκμετάλλευση ορισμένων λειτουργιών του, διότι θα συνεπαγόταν την δυνατότητα μονοπωλήσεως των ιδεών εις βάρος της τεχνικής προόδου και της βιομηχανικής αναπτύξεως (βλ. SAS Institute σκέψεις 39-40, 42). Ομοίως, δεν συνιστά μορφή έκφρασης η γραφική διασύνδεση χρήστη («GUI»), ήτοι η διασύνδεση διαδράσεως, που επιτρέπει την επικοινωνία μεταξύ του χρήστη και του προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή, διότι αποτελεί απλώς στοιχείο του τελευταίου μέσω του οποίου οι χρήστες εκμεταλλεύονται τις λειτουργικές δυνατότητές του (βλ. SAS Institute σκέψη 38, *Bezpečnostní softwarová asociace* σκέψεις 40-42· το γραφικό περιβάλλον χρήστη είναι κοινώς γνωστό ως «look and feel», βλ. τις Προτάσεις του Γενικού Εισαγγελέα στην υπόθεση *Bezpečnostní softwarová asociace* σκέψη 56, Ι. Ιγγλεζάκη, ό.π., σελ. 23).

5. Η διαδικασία του προγραμματισμού είναι κυρίως η εργασία της ανάπτυξης αλγορίθμων και της βαθμιαίας βελτίωσής τους, ώστε να μπορούν να εκτελεστούν από τον Η/Υ (βλ. Ι. Ιγγλεζάκη, ό.π., σελ. 19 - 20). Έτσι, το πρόγραμμα Η/Υ είναι το τελικό προϊόν μίας σύνθετης διαδικασίας (μακράς και εξελικτικής, βλ. ΤριμΕφΘεσ 2524/2018 ό.π., ΕφΘεσ 1786/2014 ό.π., ΕφΠειρ 599/2012 ό.π., ΠολΠρΘεσ 18201/1998 ό.π.), κατά την οποία αρχικώς τίθεται και αναλύεται το πρόβλημα, που το πρόγραμμα καλείται να επιλύσει, ακολούθως δε υιοθετείται ή σχεδιάζεται μία γενική ιδέα των κύριων σταδίων (βημάτων) για την εκτέλεση του προγράμματος και εν τέλει κάθε βήμα αναλύεται έτι περαιτέρω, ώσπου να αναπτυχθούν οι επιμέρους εντολές, που θα επιτρέψουν στον Η/Υ να εκτελέσει το πρόγραμμα. Κατά την διαδικασία ανάπτυξης του προγράμματος συχνά ο προγραμματιστής αναπτύσσει ένα διάγραμμα ροής (flow chart) του προγράμματος, ήτοι μια γραφική παράσταση που αναπαριστά τα βήματα για την επίλυση ενός προβλήματος [βλ. τα «Υποδείγματα Διατάξεων σχετικά με την Προστασία των Προγραμμάτων Ηλεκτρονικών Υπολογιστών», που δημοσιεύθηκαν στο τεύχος Ιανουαρίου του έτους 1978 της μηνιαίας επιθεώρησης του Π.Ο.Δ.Ι. με τίτλο «Copyright», σελ. 13 (εφεξής «Υποδείγματα Διατάξεων ΠΟΔΙ», Ι. Ιγγλεζάκη, ό.π., σελ. 20] και που είναι δυνατόν να μεταφρασθεί σε πηγαίο και αντικειμενικό κώδικα (βλ. τις Προτάσεις του Γενικού Εισαγγελέα στην υπόθεση Bezpečnostní softwarová asociace σκέψη 63). Συνεπώς, η προπαρασκευαστική εργασία σχεδιασμού ενός προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή («περιγραφή του προγράμματος», «program description») συνιστά προστατευτέα μορφή έκφρασης του τελευταίου, ακριβώς επειδή η αναπαραγωγή της μπορεί να καταλήξει σε αναπαραγωγή του προγράμματος αυτού καθαυτού, παρέχοντας έτσι στον υπολογιστή την δυνατότητα να επιτελέσει τη λειτουργία του (βλ. SAS Institute σκέψη 37, Bezpečnostní softwarová asociace σκέψεις 37 – 38, τις Προτάσεις του Γενικού Εισαγγελέα στην ίδια υπόθεση σκέψεις 61 – 62· το πρόγραμμα Η/Υ και το βοηθητικό και προπαρασκευαστικό υλικό σχεδιασμού εντάσσονται στην ευρύτερη έννοια του «λογισμικού», βλ. Επεξηγηματικό Υπόμνημα υπό το σημείο 1.1, Ι. Ιγγλεζάκη, ό.π., σελ. 18). Όμως, η προστασία παρέχεται μόνον όταν η φύση της προπαρασκευαστικής εργασίας είναι τέτοια, ώστε να καθιστά δυνατή τη δημιουργία του προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή σε μεταγενέστερο στάδιο (βλ. την έβδομη αιτιολογική σκέψη του προοιμίου της οδηγίας· επίσης, βλ. SAS Institute σκέψη 36, ΕφΘεσ 1786/2014 ό.π.). Με άλλη διατύπωση, πρέπει να συνιστά μία πλήρης (ολοκληρωμένη) παράσταση διαδικασίας σε γλωσσική, σχηματική ή άλλη μορφή, τα στοιχεία της οποίας επαρκούν για τον καθορισμό

μίας σειράς εντολών, που θα απαρτίσουν το τελικό πρόγραμμα και με τη βοήθεια των οποίων (στοιχείων) μπορεί να γίνει η οριστική εκπόνησή του (βλ. ΤριμΕφΘεσ 2524/2018 ό.π., ΕφΘεσ 1786/2014 ό.π., ΕφΠειρ 599/2012 ό.π., ΠολΠρΘεσ 18201/1998 ό.π., Υποδείγματα Διατάξεων ΠΟΔΙ σελ. 14 - 15). Σε κάθε περίπτωση, η «περιγραφή» ενός προγράμματος Η/Υ πρέπει να είναι επαρκώς ακριβής, υπό την έννοια ότι αντιστοιχεί σε συγκεκριμένο πρόγραμμα Η/Υ («corresponding computer program») ως προς τα βασικά χαρακτηριστικά της τελικής μορφής του, ώστε να μην αρκεί η απλή παράθεση των λειτουργικών δυνατοτήτων του υπό εκπόνηση προγράμματος ή του τρόπου διάδρασής του με τον χρήστη, επειδή αυτά τα χαρακτηριστικά συνιστούν ιδέες που μπορούν να αποδοθούν από περισσότερα προγράμματα Η/Υ με διαφορετική μεν μορφή (κωδικοποίηση), αλλά με τις ίδιες λειτουργικές δυνατότητες και την ίδια κύρια αίσθηση («look and feel»).

6. Από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 1, 6 § 1, η οποία εισάγει την αρχή του δημιουργού (βλ. Κοτσίρη-Σταματούδη, Ερμ. ν. 2121/1993, α. 6, 1/Παπαδοπούλου), 8 § 1 και 40 ν. 2121/1993 συνάγεται ότι τα νομικά πρόσωπα δεν αποκτούν πρωτογενώς κανένα δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας, παρά μόνο κατά πλάσμα δικαίου (άρθρο 11 § 1 ν. 2121/1993· βλ. ΤριμΕφΘεσ 2524/2018 ό.π., ΕφΑθ 2864/2007 ό.π.). Τα νομικά πρόσωπα αποκτούν τέτοιο δικαίωμα κατά παράγωγο τρόπο και συγκεκριμένα, είτε αυτοδικαίως ως εργοδότες του δημιουργού – μισθωτού, είτε με σύμβαση μεταβίβασης ή εκμετάλλευσης, είτε βάσει του τεκμηρίου του άρθρου 10 § 2 ν. 2121/1993 (βλ. Γ. Κουμάντο, Πνευματική ιδιοκτησία, 2002, 8η έκδ., σελ. 163-166, Δ. Καλλινίκου, ό.π., σελ. 109 επ., Π. Κοριατοπούλου-Αγγέλη, Πνευματική ιδιοκτησία Λημματογραφημένη ερμηνεία, 2008, στο λήμμα «Δημιουργός», σελ. 97 επ., Ι. Ιγγλεζάκη, ό.π., σελ. 20). Πάντως, στην έννοια του μισθωτού δεν εντάσσονται οι εταίροι ή οι μέτοχοι εταιρίας (βλ. Κοτσίρη-Σταματούδη, Ερμ. ν. 2121/1993, α. 8, 15/Παπαδοπούλου), ούτε και τα πρόσωπα που εκπροσωπούν την εταιρία, όπως ο διευθύνων σύμβουλος στην Α.Ε., ο οποίος είναι εκτελεστικό όργανο της εταιρίας και συνδέεται με αυτήν με σύμβαση ανεξάρτητων υπηρεσιών ή εντολής. Ενδέχεται, όμως, ο διευθύνων σύμβουλος να παρέχει σε εκτέλεση σύμβασης (που έχει εγκριθεί από την γενική συνέλευση), πέρα από τα συνηθισμένα και από το νόμο ή το καταστατικό καθορισμένα καθήκοντά του, και υπηρεσίες με αμοιβή. Ο χαρακτηρισμός της σύμβασης αυτής, ως σύμβασης εξαρτημένης εργασίας ή ανεξαρτήτων υπηρεσιών, εξαρτάται πέραν από την καταβαλλόμενη αμοιβή, από το εάν ο διευθύνων σύμβουλος υποβάλλεται ή όχι σε νομική εξάρτηση από τα αρμόδια όργανα της εταιρείας (εργοδότη), εάν δηλαδή αυτά έχουν

δικαίωμα να ασκούν έλεγχο και εποπτεία ως προς τον τόπο, το χρόνο και τον τρόπο παροχής των υπηρεσιών του και να παρέχουν δεσμευτικές για αυτόν (διευθύνοντα σύμβουλο) εντολές και οδηγίες για την επιμελή εκτέλεση τούτων (βλ. ΑΠ 968/2018 ΝΟΜΟΣ). Δηλαδή, μία ανώνυμη εταιρία καθίσταται δευτερογενώς δικαιούχος περιουσιακών εξουσιών επί έργου, που δημιουργήθηκε από τον διευθύνοντα σύμβουλό της, είτε κατ' εφαρμογή του άρθρου 8 § 1 ν. 2121/1993 (ή του άρθρου 40 ν. 2121/1993, εάν πρόκειται για πρόγραμμα Η/Υ), εάν ο διευθύνων σύμβουλος δημιούργησε το έργο σε εκτέλεση σύμβασης εξαρτημένης εργασίας, είτε στο πλαίσιο συμβατικής κατ' άρθρο 12 § 1 ν. 2121/1993 μεταβίβασης.

7. Σύμφωνα με το άρθρο 7 § 2 εδ. α' και β' ν. 2121/1993: «Συλλογικά έργα θεωρούνται όσα έχουν δημιουργηθεί με τις αυτοτελείς συμβολές περισσότερων δημιουργών κάτω από την πνευματική διεύθυνση και το συντονισμό ενός φυσικού προσώπου. Το φυσικό αυτό πρόσωπο είναι ο αρχικός δικαιούχος του περιουσιακού και του ηθικού δικαιώματος επί του συλλογικού έργου». Το συλλογικό έργο, όπως και το έργο συνεργασίας, δημιουργείται από πλειονότητα δημιουργών με την διαφορά ότι δεν υπάρχει συνδημιουργία υπό την μορφή της άμεσης σύμπραξης, αλλά αυτοτελείς και διακριτές συμβολές περισσότερων δημιουργών που συγχωνεύονται σε ένα νέο έργο, το συλλογικό έργο. Την πρωτοβουλία και την ευθύνη για την δημιουργία του συλλογικού έργου έχει ένα φυσικό πρόσωπο, το οποίο αναλαμβάνει τον συντονισμό και την πνευματική διεύθυνση του έργου και το πρόσωπο αυτό αναγνωρίζεται ως ο αρχικός δικαιούχος του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας επί του συλλογικού έργου (βλ. Κοτσίρη-Σταματούδη, Ερμ. ν. 2121/1993, α. 7, 35, 40/Α. Παπαδοπούλου). Παρόλο που το συλλογικό έργο απαρτίζεται από περισσότερες αυτοτελείς και διακριτές συμβολές, έχει συνοχή και εμφανίζεται ως ενοποιημένο σύνολο με διακρίνουσα ατομικότητα. Ωστόσο, δεν είναι απαραίτητο να είναι και υπό στενή έννοια ενιαίο, όπως το έργο συνεργασίας, καθώς μπορούν να συνυπάρχουν και διαφορετικά είδη έργων, π.χ. φωτογραφίες, κείμενα, εικαστικά κ.α. (βλ. Κοτσίρη-Σταματούδη, Ερμ. ν. 2121/1993, α. 7, 38/Α. Παπαδοπούλου). Πάντως, η διάταξη του άρθρου 7 § 2 ν. 2121/1993 συνιστά εξαίρεση από την αρχή του δημιουργού και ως εκ τούτου, πρέπει να ερμηνεύεται στενά (βλ. Κοτσίρη-Σταματούδη, Ερμ. ν. 2121/1993, α. 7, 41/Α. Παπαδοπούλου, Α. Δεσποτίδου, Φύση και λειτουργία της εκδοτικής σύμβασης, 2003, σελ. 109, Μ. – Δ. Παπαδοπούλου, Η άσκηση του ηθικού δικαιώματος στο δίκαιο της πνευματικής ιδιοκτησίας, διδ. διατριβή, 2005, σελ. 119). Η δημιουργική συμβολή του προσώπου που έχει την πνευματική διεύθυνση εντοπίζεται στην πρωτοβουλία δημιουργίας του έργου, στην

επιλογή των συνεργατών, το θεματικό καταμερισμό και τις λεπτομέρειες της εκτέλεσής του, την διάρθρωση και σύνθεση του υλικού, ενώ κατά την διάρκεια της δημιουργίας το ίδιο ως άνω πρόσωπο επιβλέπει τους συνεργάτες δημιουργούς και τους δίνει κατευθυντήριες οδηγίες με στόχο το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα (βλ. ΑΠ 1146/2009 ΔίΜΕΕ 2010.236, ΕφΑΘ 8263/2007 ΔΕΕ 2008.1115, Κοτσίρη-Σταματούδη, Ερμ. ν. 2121/1993, α. 7, 42/Α. Παπαδοπούλου). Αντίθετα, όποιος συμβάλλει μόνο σε οικονομικό, τεχνικό ή οργανωτικό επίπεδο για την παραγωγή και διάδοση του συλλογικού έργου δεν εμπίπτει στην διάταξη του άρθρου 7 § 2 ν. 2121/1993 (βλ. Κοτσίρη-Σταματούδη, Ερμ. ν. 2121/1993, α. 7, 42/Α. Παπαδοπούλου). Δηλαδή, η διευθυντική και συντονιστική εργασία πρέπει να αναφέρεται στον πνευματικό τομέα της δημιουργίας και όχι σε τυχόν τεχνικά ή οικονομικά θέματα της παραγωγής ή της διάδοσης του έργου (βλ. ΕφΑΘ 80/2008 ό.π., Γ. Κουμάντο, ό.π., σελ. 172, Μ. – Δ. Παπαδοπούλου, ό.π., σελ. 118). Με άλλη διατύπωση, η δημιουργική συμβολή του διευθυντή ή συντονιστή πρέπει να είναι ικανή να καταστήσει το έργο ποιοτικά διάφορο από το άθροισμα των μερών του (βλ. ΑΠ 1146/2009 ό.π., Α. Δεσποτίδου, ό.π., σελ. 109, υποσ. 389). Τέλος, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το φυσικό πρόσωπο που απλώς συνέλαβε την ιδέα για την δημιουργία ενός έργου και δεν συνέβαλε αποφασιστικά στην μορφή/έκφραση του, δεν καθίσταται πνευματικός διευθυντής ή συντονιστής υπό την έννοια του άρθρου 7 § 2 ν. 2121/1993 (βλ. ΤριμΕφΘεσ 2524/2018 ό.π., ΠολΠρΘεσ 18201/1998 ό.π., Έ. Δεληγιάννη, Συλλογικό έργο, που δημιουργήθηκε από μισθωτούς, γνμδ., Αρμεν 2004.450, ιδίως σελ. 455-456).

8. Η διάταξη του άρθρου 14 ν. 2121/1993 ορίζει τα εξής: «Δικαιοπραξίες που αφορούν τη μεταβίβαση εξουσιών από το περιουσιακό δικαίωμα, την ανάθεση ή την άδεια εκμετάλλευσης και την άσκηση του ηθικού δικαιώματος είναι άκυρες αν δεν καταρτισθούν εγγράφως. Την ακυρότητα μπορεί να επικαλεσθεί μόνο ο πνευματικός δημιουργός». Με την διάταξη αυτή καθιερώνεται η υποχρέωση τήρησης έγγραφου τύπου για κάθε δικαιοπραξία που αφορά το περιουσιακό δικαίωμα, αποκλίνοντας από την αρχή του ατύπου των δικαιοπραξιών που εισάγει το άρθρο 158 ΑΚ (βλ. Γ. Κουμάντο, ό.π., σελ. 318, Κοτσίρη-Σταματούδη, Ερμ. ν. 2121/1993, α. 14, 1/Α. Δεσποτίδου). Η ακυρότητα είναι σχετική, καθώς μόνον ο δημιουργός δύναται να την επικαλεσθεί (βλ. ΑΠ 711/2017 ΔίΜΕΕ 2017.574, Δ. Καλλινίκου, ό.π., σελ. 204, Κοτσίρη-Σταματούδη, Ερμ. ν. 2121/1993, α. 14, 3/Α. Δεσποτίδου). Δηλαδή, η εκ του νόμου καθιέρωση συστατικού τύπου αποσκοπεί αποκλειστικώς στην προστασία των συμφερόντων ενός εκ των αντισυμβαλλομένων, και συγκεκριμένα του

δημιουργού, ώστε να αποτρέπεται από την επιπόλαιη και με δυσμενείς όρους απαλλοτρίωση των δικαιωμάτων του (βλ. Γ. Κουμάντο, ό.π., Δ. Καλλινίκου ό.π., Βρέλλη σε Γεωργιάδη – Σταθόπουλου ΑΚ, 158 αρ. 7, Ν. Κυπρούλη, Σημείωμα, ΔΕΕ 2014.99, ιδίως σελ. 880, όπου και κρίση ότι: «ο Ν. 2121/1993 διαπνέεται από την αρχή ανάγκης εξασφάλισης του συνήθως ασθενέστερου μέρους»). Τέτοια ανάγκη προστασίας δεν ανακύπτει για τον δευτερογενή δικαιούχο, ήτοι για εκείνον που απέκτησε τις περιουσιακές εξουσίες παραγώγως από τον δημιουργό, ούτε για τον κατά τεκμήριο δημιουργό ή αρχικό δικαιούχο, ούτε για τον πλασματικό αρχικό δικαιούχο. Επομένως, ως προς τις δικαιοπραξίες, που συνάπτουν οι τελευταίοι σχετικώς με την μεταβίβαση εξουσιών από το περιουσιακό δικαίωμα, την ανάθεση ή την άδεια εκμετάλλευσης, ισχύει η γενική αρχή του ατύπου (βλ. Κοτσίρη-Σταματούδη, Ερμ. ν. 2121/1993, α. 14, 8/Α. Δεσποτίδου, Π. Κοριατοπούλου-Αγγέλη, ό.π., στο λήμμα «Έγγραφος τύπος», σελ. 159 αρ. 2, Α. Μάνθο, Πνευματική Ιδιοκτησία, 2015, σελ. 256 - 257), διότι ακριβώς δεν συντρέχει ταυτότητα νομικής και πραγματικής αιτίας, προκειμένου να τύχει αναλογικής εφαρμογής η ρητώς αναφερόμενη σε «δημιουργό» διάταξη του άρθρου 14 Ν. 2121/1993.

9. Ως προσβολή κατ' άρθρα 63Α επ. 2121/1993 θεωρείται κάθε πράξη που επεμβαίνει στις εξουσίες (ηθικές και περιουσιακές), εφόσον η πράξη αυτή γίνεται χωρίς την άδεια του υποκειμένου της πνευματικής ιδιοκτησίας και δεν συντρέχουν λόγοι άρσης του παρανόμου (συναίνεση του δημιουργού, συμβατικός περιορισμός και – θεωρητικώς – άμυνα). Το εύρος του περιουσιακού και ηθικού δικαιώματος κρίνεται με βάση τα άρθρα 3, 4 και 6 του ν. 2121/1993. Η προσβολή της πνευματικής ιδιοκτησίας υπάρχει στο ίδιο ακριβώς πεδίο, στο οποίο κινείται η αποκλειστική εκμετάλλευση του έργου. Η προσβολή απολύτου και αποκλειστικού δικαιώματος συνιστά πράξη παράνομη και, εφόσον γίνεται υπαιτίως, συνιστά αδικοπραξία, διότι συνιστά αφ' εαυτής εναντίωση προς την αποκλειστική εξουσία του δικαιούχου. Δηλαδή, το γεγονός της επέμβασης δημιουργεί την παράνομη πράξη, κατά το άρθρο 914 ΑΚ και κατά την ειδική διάταξη του άρθρου 65 του ως άνω νόμου 2121/1993. Ειδικότερα, το τελευταίο άρθρο 65 αποτελεί ειδική διάταξη σε σχέση με το άρθρο 914 ΑΚ, το οποίο εφαρμόζεται μόνον όπου η ειδική διάταξη αφήνει κενά και στο βαθμό που δεν είναι ασυμβίβαστη η ανάλογη εφαρμογή με το νομοθετικό πνεύμα που διέπει τις διατάξεις του ν. 2121/1993 (βλ. ΑΠ 509/2015 ΧριΔ 2015.616). Εξάλλου, από τον συνδυασμό της ανωτέρω διάταξης σε συνδυασμό με εκείνες των άρθρων 297, 298, 299, 340, 345, 346, 914 και 932 ΑΚ συνάγεται ότι, όταν ο δημιουργός ζητεί την αποκατάσταση της περιουσιακής ζημίας του ή

την χρηματική ικανοποίηση της ηθικής του βλάβης από την προσβολή του απόλυτου επί έργου πνευματικής ιδιοκτησίας δικαιώματός του, οφείλονται τόκοι, είτε από την υπερημερία του οφειλέτη, όταν έχει προηγηθεί δικαστική ή εξώδικη όχλησή του, είτε από την επίδοση αγωγής, εάν δεν έχει προηγηθεί τέτοια όχληση (πρβλ. ΑΠ 47/2006 Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών Δ.Σ.Α. «ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ»).

10. Η εταιρία με την επωνυμία «Οργανισμός Προγνωστικών Αγώνων Ποδοσφαίρου» και τον διακριτικό τίτλο «Ο.Π.Α.Π.» συνεστήθη το έτος 1958 ως νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου με σκοπό την ανάληψη της οργάνωσης και λειτουργίας του «δελτίου προγνωστικών επί των ποδοσφαιρικών αγώνων» (βλ. άρθρο 1 §§ 1 και 2 του Β.Δ/τος της 20/29 Δεκεμβρίου 1958 «Περί συστάσεως Οργανισμού Προγνωστικών Αγώνων Ποδοσφαίρου», εκδοθέντος κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 12 § 1 περ. στ' του ν.δ/τος 3769/1957). Με το Π.Δ. 228/1999 (ΦΕΚ Α' 193), εκδοθέν κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 2 § 1 Ν. 2414/1996 (όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 21 § 1 του ν. 2733/1999), μετατράπηκε σε ανώνυμη εταιρία με την επωνυμία «Οργανισμός Προγνωστικών Αγώνων Ποδοσφαίρου Α.Ε.» και τον διακριτικό τίτλο «Ο.Π.Α.Π. Α.Ε.», και με εταιρικό σκοπό, μεταξύ άλλων, την οργάνωση, λειτουργία και διεξαγωγή τυχερών παιγνίων, την διαφήμιση, προώθηση, προβολή και εμπορική ανάπτυξη των παιχνιδιών της ίδιας καθώς, και την αναμόρφωση των πρακτορείων εν γένει (βλ. άρθρο 2 του Π.Δ/τος 228/1999). Σύμφωνα με το άρθρο 1 εδ. β' του Π.Δ/τος 228/1999 «Η εταιρεία λειτουργεί χάριν του δημοσίου συμφέροντος κατά τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας, διεπόμενη από τις διατάξεις του Ν. 2414/1996 "Εκσυγχρονισμός των Δημοσίων Επιχειρήσεων και Οργανισμών και άλλες διατάξεις" και του Κ.Ν. 2190/1920 "περί ανωνύμων εταιρειών", όπως έχουν τροποποιηθεί και ισχύουν». Στην συνέχεια, με το άρθρο 27 του ν. 2843/2000, η ως άνω ανώνυμη εταιρία εισήχθη στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών, με το Δημόσιο να διατηρεί την απόλυτη πλειοψηφία (51%) των μετοχών της, από δε την έναρξη ισχύος του άρθρου 14 § 1 Ν. 3336/2005 που αντικατέστησε το άρθρο 27 Ν. 2843/2000, το Δημόσιο περιορίσθηκε σε μειοψηφικό ποσοστό μετοχών (34%), αλλά εξακολούθησε να ασκεί εποπτεία επ' αυτής, ιδίως με την έγκριση των σχετικών με τις δραστηριότητές της κανονισμών και την παρακολούθηση της διαδικασίας διεξαγωγής των παιχνιδιών (βλ. ΣΤΕ 1525/2013 Αρμεν 2013.2202). Στο πλαίσιο αυτής της εποπτείας, η εκ μέρους της παραπάνω ανώνυμης εταιρίας προμήθεια υλικών και υπηρεσιών ρυθμίζεται από την με αριθμό 10915/1.5.2002 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού «Έγκριση Κανονισμού Προμήθειας Υλικών και Υπηρεσιών της Ο.Π.Α.Π. Α.Ε.» (ΦΕΚ Β' 636/23.5.2002· εφεξής «Κανονισμός

Προμήθειας»). Με το άρθρο 24 του Κανονισμού Προμήθειας καθιερώνεται η υποχρέωση τήρησης έγγραφου τύπου κατά την κατάρτιση σύμβασης με τον εκάστοτε προμηθευτή, η έλλειψη του οποίου συνεπάγεται την ακυρότητα της σύμβασης, που θεωρείται σαν να μην έγινε (άρθρο 159 και 180 ΑΚ). Σημειωτέον ότι, ο Κανονισμός Προμήθειας ρυθμίζει έως και σήμερα, υπό το καθεστώς πλήρους ιδιωτικοποίησης της εταιρίας με τον διακριτικό τίτλο «Ο.Π.Α.Π. Α.Ε.» (βλ. άρθρο 27 § 1 Ν. 2843/2000, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 § 7 της από 7.9.2012 Π.Ν.Π., κυρωθείσας με το άρθρο πρώτο Ν. 4092/2012), τις διαδικασίες προμήθειας υλικών και υπηρεσιών (τα άρθρα 199 § 1B περ. 30 και 201 § 1 Ν. 4281/2014, με τα οποία καταργούταν ο Κανονισμός Προμήθειας, καταργήθηκαν από την έναρξη ισχύος τους με το άρθρο 57 Ν. 4403/2016· δηλαδή, ο Κανονισμός Προμήθειας ουδέποτε έπαυσε να ισχύει).

Στην προκείμενη περίπτωση, η ενάγουσα εκθέτει με την υπό κρίση αγωγή της, όπως παραδεκτώς συμπληρώθηκε κατ' άρθρο 224 εδ. β' ΚΠολΔ με τις προτάσεις της, ότι δραστηριοποιείται, μεταξύ άλλων, στον τομέα της παροχής υπηρεσιών συμβούλου σε θέματα στρατηγικού σχεδιασμού, επικοινωνίας, διαφήμισης και οργάνωσης επιχειρήσεων και στην εφαρμογή ολοκληρωμένων δράσεων για την προώθηση ιδεών, υπηρεσιών και προϊόντων, προσώπων, ιδρυμάτων, οργανισμών και εταιριών, στην παραγωγή έντυπου και οπτικοακουστικού υλικού, στον σχεδιασμό, στην ανάπτυξη και στην εφαρμογή συστημάτων πληροφορικής. Ότι η εναγομένη, ανώνυμη εταιρία με τον διακριτικό τίτλο «....», ανέθεσε σε αυτήν προφορικώς, έναντι συμφωνηθείσας αμοιβής 80.000 ευρώ, το έργο της δημιουργίας του προπαρασκευαστικού υλικού του σχεδιασμού του λογισμικού, με βάση το οποίο επρόκειτο να λειτουργήσουν οι δύο ηλεκτρονικές πλατφόρμες κοινωνικής δικτύωσης με τα ονόματα «goodchannel» και «good». Ότι οι ειδικότερα αναφερόμενοι στην αγωγή συνεργάτες συνέβαλαν στην δημιουργία του επίδικου προπαρασκευαστικού υλικού προγράμματος Η/Υ υπό την καθοδήγηση και τον συντονισμό του διευθύνοντος συμβούλου της, ο οποίος της έχει μεταβιβάσει το οικείο επ' αυτού δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας. Ότι το έργο παραδόθηκε στην εναγομένη και βάσει αυτού δημιουργήθηκε τον μήνα Δεκέμβριο του έτους 2011 το πρόγραμμα Η/Υ, που χρησιμοποιήθηκε για την λειτουργία των προαναφερόμενων ιστότοπων έως και τα τέλη Μαρτίου του έτους 2014. Ότι η εναγομένη ουδέποτε κατέβαλε σε αυτήν την συμφωνηθείσα - και συνήθη για την επίδικη χρήση - αμοιβή για την δημιουργία του άνω προπαρασκευαστικού υλικού προγράμματος Η/Υ και την παραχώρηση άδειας χρήσης του.

Τέλος, ότι από την αδικοπραξία της εναγομένης υπέστη ηθική βλάβη, καθώς επλήγη η φήμη της. Με το ως άνω περιεχόμενο και μετά τον παραδεκτό κατ' άρθρα 223 εδ. β', 294, 295 § 1 εδ. β' και 297 ΚΠολΔ περιορισμό των υπό στοιχεία α' και β' καταψηφιστικών αιτημάτων σε αναγνωριστικά με δήλωση στις προτάσεις της η ενάγουσα ζητεί: α) να αναγνωρισθεί ότι η εναγομένη υποχρεούται να της καταβάλει το συνολικό ποσό των εκατό εξήντα χιλιάδων (160.000) ευρώ, ήτοι το διπλάσιο της προπαρατιθέμενης συνήθους αμοιβής, με τον νόμιμο τόκο από την επομένη της 31.3.2014, οπότε και έπαυσε η προσβολή, άλλως από την επόμενη της επίδοσης της αγωγής ημέρα, β) να αναγνωρισθεί ότι η εναγομένη υποχρεούται να της καταβάλει το χρηματικό ποσό των εκατό χιλιάδων (100.000) ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική της βλάβη με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής, γ) να διαταχθεί η δημοσίευση περίληψης και του διατακτικού της εκδοθησόμενης απόφασης με επιμέλεια της ενάγουσας και με δαπάνες της εναγομένης στον ημερήσιο τύπο, καθώς και στο διαδίκτυο, και δ) να καταδικασθεί η εναγομένη στην δικαστική της δαπάνη. Επικουρικώς, και σε περίπτωση απόρριψης του υπό στοιχείο α' αιτήματος, η ενάγουσα ζητεί, όπως παραδεκτώς κατ' άρθρα 223 εδ. β', 294, 295 § 1 εδ. β' και 297 ΚΠολΔ έτρεψε το αίτημα της πρώτης επικουρικής βάσης από καταψηφιστικό σε αναγνωριστικό με δήλωση στις προτάσεις της, να αναγνωρισθεί ότι η εναγομένη υποχρεούται να της καταβάλει το ποσό των 80.000 ευρώ, με τον νόμιμο τόκο από την επομένη της 31.3.2014, οπότε και έπαυσε η προσβολή, άλλως από την επόμενη της επίδοσης της αγωγής ημέρα, ποσό που συνιστά τον πλουτισμό (εξοικονομηθείσα δαπάνη) της εναγομένης από την μη καταβολή του συνήθους ανταλλάγματος χρήσης του επίδικου προπαρασκευαστικού υλικού προγράμματος Η/Υ. Επικουρικώς, και σε περίπτωση απόρριψης του υπό στοιχείο α' αιτήματος, τόσο κατά την κύρια, όσο και κατά την πρώτη επικουρική βάση του, λόγω μη προστασίας του επίδικου προπαρασκευαστικού υλικού προγράμματος Η/Υ κατά την ειδική νομοθεσία περί προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας, η ενάγουσα ζητεί, όπως παραδεκτώς κατ' άρθρα 223 εδ. β', 294, 295 § 1 εδ. β' και 297 ΚΠολΔ έτρεψε το αίτημα της δεύτερης επικουρικής βάσης από καταψηφιστικό σε αναγνωριστικό με δήλωση στις προτάσεις της, να αναγνωρισθεί ότι η εναγομένη υποχρεούται να της καταβάλει το ποσό των 80.000 ευρώ, ήτοι την συμφωνηθείσα αμοιβή, κατά τις διατάξεις περί αδικαιολόγητου πλουτισμού, νομιμοτόκως από την επομένη της 31.3.2014, οπότε και έπαυσε η χρήση του παραδοθέντος έργου, άλλως από την επόμενη της επίδοσης της αγωγής ημέρα.

Με το παραπάνω περιεχόμενο και αιτήματα η αγωγή αρμοδίως εισάγεται για να συζητηθεί κατά την τακτική διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου (άρθρα 18, 25 § 2 ΚΠολΔ, 3 § 26α ν. 2479/1997 σε συνδυασμό με το άρθρο 2.Β.ΙΙΙ του Κανονισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας του Πρωτοδικείου Αθηνών, που δημοσιεύθηκε στο Φ.Ε.Κ. Β' 366/17.2.2016), εκτός από το υπό στοιχείο β' αίτημα περί επιδίκασης χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης, το οποίο είναι απορριπτέο ως απαράδεκτο λόγω αοριστίας, επειδή η ενάγουσα αρκείται σε γενική και αφηρημένη επίκληση της βλάβης της, χωρίς αναφορά σε συγκεκριμένα, έχοντα υλική υπόσταση, περιστατικά, που, λόγω της προσβολής του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας της, διατάραξαν την επαγγελματική της λειτουργία και δραστηριότητα, προκάλεσαν απώλεια υφισταμένων ή νέων πελατών, ανέστειλαν προπαρασκευαστικές επαγγελματικές δράσεις της και οδήγησαν και σε οικονομική της ζημία ή μείωση των εσόδων της (βλ. ΑΠ 730/2015 ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 382/2011 ΝοΒ 2011.2158, ΜονΕφΘεσ 626/2014 ΝΟΜΟΣ). Σημειωτέον ότι, η ενάγουσα έχει ασκήσει κατά της εναγομένης την με αριθμό κατάθεσης 509228/615/21.2.2017 αγωγή με αντικείμενο, μεταξύ άλλων, την προσβολή του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας επί του ολοκληρωμένου προγράμματος Η/Υ, με βάση το οποίο κατασκευάστηκαν οι ηλεκτρονικές πλατφόρμες κοινωνικής δικτύωσης «goodchannel» και «good». Καίτοι πρόκειται για το ίδιο πρόγραμμα Η/Υ, το οποίο, ως προελέχθη στην μείζονα σκέψη, προστατεύεται σε όλες τις μορφές του, δηλαδή τόσο στην τελική (ολοκληρωμένη) μορφή του, όσο και στο στάδιο της προπαρασκευαστικής εργασίας σχεδιασμού του, εντούτοις δεν υφίσταται ομοιότητα των αιτημάτων των δύο αγωγών, καθώς με αυτές η ενάγουσα αιτείται την καταβολή αποζημίωσης (ή επικουρικής την εξοικονομηθείσα δαπάνη) με βάση την συνήθως καταβαλλόμενη αμοιβή, που – σύμφωνα με τα εκτιθέμενα στην υπό κρίση αγωγή – είναι διακριτή για κάθε στάδιο εκπόνησης του προγράμματος Η/Υ (παράδοση της «περιγραφής του προγράμματος Η/Υ» και παράδοση του τελικού εκπονηθέντος προγράμματος Η/Υ με βάση την περιγραφή αυτή). Παρέπεται ότι, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη η ένσταση περί εκκρεμοδικίας, που πρότεινε η εναγομένη με τις νομότυπα κατατεθείσες προτάσεις της. Ομοίως, απορριπτέος κρίνεται και ο αρνητικός ισχυρισμός περί του ότι η δεύτερη επικουρική βάση προσκρούει στην αρνητική λειτουργία του δεδικασμένου (άρθρα 321, 322, 324 και 325 αρ. 1 ΚΠολΔ), που απορρέει από την με αριθμό 1813/2017 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Αθηνών, με την οποία έγινε δεκτή εν μέρει ως βάσιμη στην ουσία της η επικουρική βάση της με αριθμό κατάθεσης 160729/5234/9.10.2012 αγωγής της ενάγουσας κατά της εναγομένης,

διότι αυτή (αγωγή) δεν αφορούσε το ίδιο αντικείμενο και την ίδια ιστορική και νομική αιτία. Συγκεκριμένα, με την παραπάνω απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Αθηνών κρίθηκε τελεσίδικα επί λέξει ότι: «μετά τη διακοπή της συνεργασίας της εναγομένης με την Ένωση Εταιριών, η ενάγουσα παρείχε απευθείας στην εναγομένη και όχι πλέον ως υπεργολάβος της Ένωσης Εταιριών, υπηρεσίες λογισμικού και διαχείρισης των διαδικτυακών τόπων της εναγομένης goodchannel.gr και good.gr ... η ενάγουσα παρείχε υπηρεσίες διαχείρισης των διαδικτυακών αυτών κόμβων κατά το επίδικο χρονικό διάστημα από 3.1.2012 έως 2.10.2012, ήτοι για χρονικό διάστημα εννέα μηνών. Η σχετική σύμβαση παροχής υπηρεσιών δεν καταρτίσθηκε εγγράφως και ήταν συνεπώς άκυρη λόγω έλλειψης συστατικού τύπου. Η εναγομένη, ωστόσο, υποχρεούται να αποδώσει την ωφέλεια που αποκόμισε από την παροχή των υπηρεσιών της ενάγουσας στο πλαίσιο της μεταξύ τους άκυρης σύμβασης, η οποία συνίσταται στη χρηματική αποτίμηση της παρασχεθείσας υπηρεσίας, τη δαπάνη της οποίας εξοικονόμησε και στην οποία θα υποβαλόταν, αν την εκτέλεση του ίδιου έργου ανέθετε, με έγκυρη σύμβαση, σε άλλο πρόσωπο, το οποίο θα διέθετε τα ίδια επαγγελματικά προσόντα και ικανότητες, υπηρεσία την οποία το Δικαστήριο αποτιμά στο ποσό των 10.000 ευρώ, μηνιαίως, για έκαστο ιστότοπο. Επομένως, η εναγομένη ωφελήθηκε με το ποσό των 90.000 ευρώ για υπηρεσίες κάθε ιστότοπου και συνολικά με το ποσό των 180.000 ευρώ». Δηλαδή, το παραχθέν δεδικασμένο αφορά έτερη εξοικονομηθείσα δαπάνη, και συγκεκριμένα την παροχή υπηρεσιών συντήρησης και διαχείρισης των δύο ιστότοπων κατά το χρονικό διάστημα από 3.1.2012 έως 2.10.2012, ενώ η δεύτερη επικουρική βάση της υπό κρίση αγωγής αφορά την εξοικονομηθείσα δαπάνη από την εντός του έτους 2011 παράδοση του υλικού σχεδιασμού του προγράμματος Η/Υ, με βάση το οποίο λειτούργησαν οι άνω ηλεκτρονικές πλατφόρμες κοινωνικής δικτύωσης. Η αγωγή είναι κατά τα λοιπά νόμιμη, ερειδόμενη στις διατάξεις των άρθρων 287, 297 εδ. α', 340, 345, 346 (βλ. ΑΠ 1207/2017 ΕφΑΔ 2018.393 όσον αφορά την επιδίκαση των τόκων επιδικίας υπό το ισχύον άρθρο 346 ΑΚ), 904 (δεύτερη επικουρική βάση), 914 ΑΚ, 1, 2 §§ 1, 3, 3 § 1 περ. α', η', 7 § 2, 12 § 1, 63B, 65 §§ 2 (κύρια βάση), 3 (πρώτη επικουρική βάση), 66Γ ν. 2121/1993, 68, 70, 176 και 219 § 1 ΚΠολΔ, με τις εξής επισημάνσεις: α) η τοκογονία του υπό στοιχείο α' αιτήματος είναι νόμιμη από την επόμενη της επίδοσης της αγωγής ημέρα, τόσο αναφορικά με την κύρια βάση (βλ. σκέψη 9), όσο και αναφορικά με την πρώτη και δεύτερη επικουρική βάση (βλ. ΑΠ 852/2000 Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών Δ.Σ.Α. «ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ»), και β) η παράνομη (άνευ αδείας) εκμετάλλευση του επίδικου προπαρασκευαστικού υλικού έγκειται στην ακυρότητα της

προφορικής συμβάσεως μεταξύ ενάγουσας και εναγομένης, διότι δεν τηρήθηκε ο συστατικός έγγραφος τύπος που επιβάλλει το άρθρο 24 του Κανονισμού Προμήθειας (βλ. σκέψη 10), και όχι το άρθρο 14 ν. 2121/1993, όπως εσφαλμένως υπολαμβάνει η ενάγουσα, η οποία ως νομικό πρόσωπο είναι δευτερογενής δικαιούχος (βλ. σκέψη 8). Επομένως, πρέπει, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσία.

Από την διάταξη του άρθρου 937 ΑΚ συνάγεται ότι, όταν η γενεσιουργός της ζημίας παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά του υπόχρεου δεν έλαβε χώρα άπαξ, αλλά συνεχίζεται, όπως συμβαίνει και στην περίπτωση που ο δράστης υπαιτίως παραλείπει να άρει δημιουργηθείσα από αυτόν επιζήμια κατάσταση, από την διατήρηση της οποίας προκαλείται ζημία σε άλλον (πράγμα που συμβαίνει ιδίως στις διαρκείς προσβολές άυλων αγαθών), η ζημία που προκαλείται σε άλλον από την υπαίτια παράλειψη του δράστη να άρει την γενεσιουργό της ζημίας κατάσταση δεν είναι άμεση συνέπεια της άπαξ τελεσθείσης και ολοκληρωθείσης πράξεως του δράστη, με την οποία δημιουργήθηκε η κατάσταση, αλλά της διατηρήσεως και μη άρσεως της ζημιόγону αυτής καταστάσεως, γεννάται δε όσο χρόνο διαρκεί η κατάσταση αυτή και όχι άπαξ με την τέλεση της πράξεως με την οποία η κατάσταση αυτή δημιουργήθηκε. Επομένως, η κατά το άρθρο 937 ΑΚ πενταετής ως άνω παραγραφή της αξιώσεως του ζημιωθέντος προς αποζημίωση για τη ζημία που υφίσταται από την διατήρηση της καταστάσεως αυτής και την παράλειψη του δράστη να ενεργήσει προς άρση της, δεν αρχίζει από τον χρόνο που αυτός έλαβε γνώση της αρχικής ζημιόγону συμπεριφοράς του δράστη με την οποία δημιουργήθηκε η ζημιόγону κατάσταση αλλά από τα μεταγενέστερα χρονικά σημεία που εξακολουθεί να υφίσταται η κατάσταση αυτή και να προκαλεί ζημία σε άλλον (βλ. ΑΠ 292/2016 ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1604/2014 ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1730/2010 ΝοΒ 2011.782, ΑΠ 832/2008 ΧριΔ 2009.43, Απ. Γεωργιάδη, στον ΑΚ Γεωργιάδη/Σταθόπουλου, άρθρ. 937 αρ. 23).

Στην προκείμενη περίπτωση, η εναγομένη με τις νομότυπα κατατεθείσες προτάσεις της ισχυρίζεται ότι η κύρια αγωγική βάση έχει υποπέσει στην πενταετή παραγραφή του άρθρου 937 ΑΚ, διότι η παράδοση του επίδικου προπαρασκευαστικού υλικού έλαβε χώρα το έτος 2011. Ο ισχυρισμός συνιστά ένσταση, καταλυτική της κύριας βάσης της αγωγής, η οποία είναι απορριπτέα ως μη νόμιμη, επειδή η κύρια αγωγική βάση, αφορά στην προσβολή του επί της περιγραφής του προγράμματος Η/Υ δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας που, σύμφωνα με τα εκτιθέμενα στην αγωγή, περατώθηκε τον Μάρτιο του έτους 2014.

Σημειωτέον ότι, ως προσβολή δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας νοείται κάθε πράξη που επεμβαίνει στις εξουσίες του δικαιούχου, ήτοι κάθε εκμετάλλευση του «έργου» άνευ αδείας (βλ. σκέψη 9), η οποία ενδέχεται να έχει διάρκεια και ως εκ τούτου δεν περιορίζεται αναγκαίως στο χρονικό σημείο παραδόσεως του «έργου» στον προσβολέα στο πλαίσιο μίας άκυρης σύμβασης.

Από την εκτίμηση των με αριθμό 618 και 6462/3.4.2018 ένορκων βεβαιώσεων ενώπιον των Συμβολαιογράφων Αθηνών,, αντιστοίχως, τις οποίες νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει η ενάγουσα, και οι οποίες ελήφθησαν μετά από νομότυπη και εμπρόθεσμη κατ' άρθρο 422 § 1 ΚΠολΔ κλήτευση της εναγομένης (βλ. την με αριθμό 3401Δ/29.3.2018 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών, ...), της με αριθμό 4578/4.4.2018 ένορκης βεβαιώσεως ενώπιον της Ειρηνοδίκη Αθηνών, την οποία νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει η εναγομένη, η οποία ελήφθη μετά από νομότυπη και εμπρόθεσμη κατ' άρθρο 422 § 1 ΚΠολΔ κλήτευση της ενάγουσας (βλ. την με αριθμό 3341Γ'/29.3.2018 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών,· ως προς το νομότυπο της κλήσεως προς παράσταση για ένορκη βεβαίωση την ίδια ημέρα σε διαφορετικές ώρες βλ. ΑΠ 771/2010 ΧρΙΔ 2011.111, ενώ ως προς το νομότυπο της κλήσεως σε περισσότερες ημέρες και ώρες βλ. ΑΠ 356/2002 ΕΕργΔ 2003.1174), καθώς και των εγγράφων, που οι διάδικοι νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η ενάγουσα ανώνυμη εταιρία δραστηριοποιείται, μεταξύ άλλων, στον τομέα της παροχής υπηρεσιών συμβούλου σε θέματα στρατηγικού σχεδιασμού, επικοινωνίας, διαφήμισης και οργάνωσης επιχειρήσεων και στην εφαρμογή ολοκληρωμένων δράσεων για την προώθηση ιδεών, υπηρεσιών και προϊόντων, προσώπων, ιδρυμάτων, οργανισμών και εταιριών, στην παραγωγή έντυπου και οπτικοακουστικού υλικού, στον σχεδιασμό, στην ανάπτυξη και στην εφαρμογή συστημάτων πληροφορικής. Η εναγόμενη ανώνυμη εταιρία με την επωνυμία «.....» και τον διακριτικό τίτλο «....» έχει εταιρικό σκοπό, μεταξύ άλλων, την οργάνωση, λειτουργία και διεξαγωγή τυχερών παιχνιδιών, την διαφήμιση, προώθηση, προβολή και εμπορική ανάπτυξη των παιχνιδιών της ίδιας καθώς, και την αναμόρφωση των πρακτορείων εν γένει, ενώ η εκ μέρους της προμήθεια υλικών και υπηρεσιών ρυθμίζεται από την με αριθμό 10915/1.5.2002 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού «Έγκριση Κανονισμού Προμήθειας Υλικών και Υπηρεσιών της ...» (βλ. σκέψη 10). Με την με αριθμό πρωτοκόλλου Α/3503/3.2.2010 Διακήρυξη Ανοικτού Διαγωνισμού η εναγομένη προκήρυξε ανοικτό

διαγωνισμό (βλ. άρθρο 1 περ. α' του Κανονισμού Προμήθειας) για την ανάδειξη τριών αναδόχων που θα αναλάμβαναν τον σχεδιασμό και την υλοποίηση της διαφημιστικής προβολής της εταιρικής εικόνας και των παιχνιδιών της, για χρονικό διάστημα ενός έτους, με μονομερές δικαίωμα της ίδιας να παρατείνει την σύμβαση έως ένα επιπλέον έτος με τους ίδιους όρους. Ο διαγωνισμός χωριζόταν σε τρεις ενότητες, μία για κάθε ανάδοχο. Η Ενότητα Γ' τιτλοφορούταν «Εταιρική Εικόνα, πρόγραμμα Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης (ΕΚΕ) και Κοινωνικό Έργο» και περιλάμβανε, μεταξύ άλλων, τις εξής υποχρεώσεις του αναδόχου: α) την υποβολή ολοκληρωμένων προγραμμάτων στρατηγικής επικοινωνίας για την Εταιρική Εικόνα, το πρόγραμμα Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης (ΕΚΕ) και το Κοινωνικό Έργο της εναγομένης, β) την σχεδίαση και υλοποίηση για λογαριασμό της εναγομένης σημάτων και ονομασιών και γενικώς ό,τι σχετιζόταν με την παρουσίαση της τελευταίας, καθώς και την σχεδίαση και υποβολή δημιουργικού υλικού (μηνυμάτων, κειμένων, σεναρίων, προσχεδίων μακετών, μακετών κ.λπ.) με δυνατότητα τροποποιήσεως του αναλόγως των περιστάσεων (π.χ. δράσεις ΕΚΕ, εκδηλώσεις) χωρίς επιπρόσθετη αμοιβή, γ) την πρόταση προωθητικών ενεργειών, δημιουργικών προτάσεων και τρόπων προβολής στα Μ.Μ.Ε., την επικοινωνιακή υποστήριξη κάθε είδους χορηγιών, τον σχεδιασμό κάθε είδους εκδηλώσεων (π.χ. συνεντεύξεων τύπου, συνεδρίων, αθλητικών και πολιτιστικών εκδηλώσεων, δράσεων ΕΚΕ κ.λπ.) για την υποστήριξη της εταιρικής εικόνας και του προγράμματος ΕΚΕ της εναγομένης, και δ) την παροχή πάσης φύσεως συμβουλών και προτάσεων για την επικοινωνιακή υποστήριξη της εταιρικής εικόνας της εναγομένης, καθώς και την επίβλεψη της υλοποίησης όλων των σχετικών εργασιών (βλ. όρο 1.2.2). Με τον όρο 1.2.5 προβλέφθηκε η πλήρης διακριτική ευχέρεια της εναγομένης να αναθέτει την υλοποίηση των σχεδιασμών και των προτάσεων επικοινωνιακών και προωθητικών ενεργειών σε τρίτα πρόσωπα. Περαιτέρω, με τον όρο 1.3 προβλέφθηκε η καταβολή σταθερής μηνιαίας αμοιβής στον αντισυμβαλλόμενο ανάδοχο, ενώ με τον τιτλοφορούμενο «Πνευματικά δικαιώματα» όρο 1.4 προβλέφθηκαν τα εξής: «1.4.1. Όλο το επικοινωνιακό υλικό, το οποίο θα σχεδιασθεί και θα παραχθεί από τον κάθε Ανάδοχο, καθώς επίσης και όλες οι προτάσεις, οι σχεδιασμοί, οι ιδέες, κ.λπ., που θα υποβληθούν στην ... Α.Ε. θα αποτελέσουν περιουσιακό στοιχείο της Εταιρείας, και θα μπορούν ελεύθερα να χρησιμοποιηθούν από την ... Α.Ε. οποτεδήποτε και με οποιονδήποτε τρόπο αυτή κρίνει σκόπιμο, τόσο πριν όσο και μετά το τέλος των αντίστοιχων συμβάσεων, χωρίς καμία επιπρόσθετη αμοιβή. 1.4.2. Όλα τα πνευματικά και συγγενικά δικαιώματα για την με οποιονδήποτε τρόπο χρήση και εκμετάλλευση του υλικού αυτού, αλλά και των πάσης

φύσεως προτάσεων, σχεδιασμών, ιδεών, κ.λπ., θα ανήκουν απεριόριστα και αποκλειστικά στην ... Α.Ε. παραιτουμένων των Αναδόχων από κάθε δικαίωμα». Στον διαγωνισμό υπέβαλαν κοινή προσφορά για την Ενότητα Γ' οι εταιρίες με την επωνυμία «..... ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» και «... ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΗ». Η εναγομένη γνωρίζοντας ότι οι προαναφερόμενες εταιρίες δεν είχαν προηγούμενη εμπειρία σχεδιασμού και υλοποίησης ανάλογων έργων, απαίτησε την εκ των προτέρων συμφωνία τους στην υπεργολαβική ανάθεση εξειδικευμένων έργων σε πρόσωπο ικανό να προβεί στην εκτέλεσή τους. Στο πλαίσιο αυτό οι προαναφερόμενες εταιρίες υπέβαλαν στην εναγομένη τις από 2.3.2010 υπεύθυνες δηλώσεις τους, υπογεγραμμένες από τους νόμιμους εκπροσώπους τους, όπου δήλωναν ότι το έργο της σχεδίασης και υλοποίησης σημάτων και ονομασιών που αφορούν την εταιρική εικόνα (corporate brand εταιρικής εικόνας και ταυτότητας), αξιοποίησης χορηγίας Super League Ελλάδας, σχεδιασμού και εφαρμογής συστήματος εταιρικής διακυβέρνησης, σχεδιασμού και εφαρμογών εταιρικών μετοχοποιήσεων επρόκειτο να ανατεθεί υπεργολαβικά στην ενάγουσα. Αντίστοιχη υπεύθυνη δήλωση με ημερομηνία 28.2.2010 υπέβαλε στην εναγομένη και η ενάγουσα, υπογεγραμμένη από τον νόμιμο εκπρόσωπό της, ..., όπου αποδέχθηκε την υπεργολαβική ανάθεση του συγκεκριμένου τμήματος της Γ' Ενότητας υπό τους όρους της με αριθμό πρωτοκόλλου Α/3503/3.2.2010 διακήρυξης, τους οποίους, ομοίως, ρητώς αποδέχθηκε. Με την με αριθμό 9/29-30.3.2010 απόφαση του διοικητικού συμβουλίου της εναγομένης εγκρίθηκε η κατακύρωση της Ενότητας Γ' του διαγωνισμού στην ένωση εταιριών «.....», και ακολούθησε η κατάρτιση της από 20.5.2010 σύμβασης μεταξύ της εναγομένης και της προαναφερόμενης ένωσης εταιριών, όπου συμπεριλήφθηκαν οι ακόλουθοι όροι: «ΑΡΘΡΟ 1ο ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΣΥΜΒΑΣΗΣ Η χρονική διάρκεια ισχύος της παρούσας σύμβασης ορίζεται σε ένα (1) έτος και συγκεκριμένα για το χρονικό διάστημα από 01-05-2010 έως 30-04-2011 με μονομερές δικαίωμα της ... Α.Ε., να την παρατείνει έως ένα (1) επιπλέον έτος με τους ίδιους ακριβώς όρους. ΑΡΘΡΟ 2ο ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ. Ο Ανάδοχος αναλαμβάνει για λογαριασμό της ... Α.Ε. Α) Το σχεδιασμό και την υλοποίηση της στρατηγικής επικοινωνίας για την προβολή της Εταιρικής Εικόνας, του προγράμματος Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης (ΕΚΕ) και του κοινωνικού έργου της ... Α.Ε. καθώς επίσης την παροχή κάθε είδους συμβουλευτικής ή άλλης υπηρεσίας όπως αυτή ειδικεύεται στη συνέχεια. Β) Το σχεδιασμό του προγράμματος επικοινωνίας, τον προγραμματισμό της κατανομής του διαφημιστικού χρόνου και χώρου στα μέσα μαζικής επικοινωνίας (media planning) και την

αγορά του διαφημιστικού χρόνου και χώρου στα μέσα μαζικής επικοινωνίας για την υλοποίηση της προβολής της επικοινωνίας (media booking & buying), σύμφωνα με τις εκάστοτε οδηγίες, υποδείξεις και αποφάσεις της ... Α.Ε. Γ) Την επιμέλεια της παραγωγής οπτικοακουστικού υλικού (π.χ. εντύπων, αφισών, τηλεοπτικών Spot ραδιοφωνικών Spot κ.λπ.) για την προβολή της Εταιρικής Εικόνας, του προγράμματος Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης (ΕΚΕ) και του Κοινωνικού Έργου της ... Α.Ε. ΑΡΘΡΟ 2Α ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Οι υπηρεσίες τις οποίες ο Ανάδοχος υποχρεούται να παρέχει στην ... Α.Ε. είναι ο σχεδιασμός και η υλοποίηση της στρατηγικής επικοινωνίας για την προβολή της Εταιρικής Εικόνας, του προγράμματος Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης (ΕΚΕ) και του Κοινωνικού Έργου της ... Α.Ε.

Αναλυτικά ο Ανάδοχος υποχρεούται:

1. Να συμμετέχει συμβουλευτικά στη διαμόρφωση του προγράμματος Marketing της προβολής της Εταιρικής Εικόνας, της Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης (ΕΚΕ) και του Κοινωνικού Έργου της ... Α.Ε., καθώς επίσης και στο σχεδιασμό ερευνών αγοράς, τις οποίες θα διεξάγει η ... Α.Ε. μέσω εξειδικευμένων εταιριών έρευνας αγοράς με δική της ευθύνη και δαπάνη.
2. Να καταρτίζει τις στρατηγικές προώθησης και προβολής της Εταιρικής Εικόνας, της Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης (ΕΚΕ) και του Κοινωνικού Έργου της ... Α.Ε.
3. Να υποβάλλει ολοκληρωμένα προγράμματα στρατηγικής επικοινωνίας για την προβολή της Εταιρικής Εικόνας, της Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης (ΕΚΕ) και του Κοινωνικού Έργου της ... Α.Ε.
4. Να σχεδιάζει και να υλοποιεί για λογαριασμό της ... Α.Ε. σήματα – ονομασίες και οτιδήποτε άλλο αφορά στην παρουσίαση της Εταιρείας. Επίσης να σχεδιάζει και να υποβάλλει δημιουργικό (μηνύματα, κείμενα, σενάρια, προσχέδια μακετών, φιλμ- διαχωρισμούς κ.λπ.) για πάσης φύσεως δημιουργικό υλικό (έντυπο, οπτικοακουστικό) με δυνατότητα τροποποίησης και προσαρμογής αυτού ανάλογα με τα εκάστοτε γεγονότα (π.χ. δράσεις ΕΚΕ). Οι εναλλακτικές δημιουργικές προτάσεις (εναλλακτικά προσχέδια καταχωρίσεων, σεναρίων κ.λπ.), δεν θα τιμολογούνται από τον Ανάδοχο, παρά μόνο εφόσον εγκριθούν από την ... Α.Ε. για να προχωρήσουν σε υλοποίηση.
5. Να προτείνει προωθητικές ενέργειες και δημιουργικές προτάσεις, κάθε φορά που θα ζητείται, που σχετίζονται με την προβολή της Εταιρικής Εικόνας του προγράμματος Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης (ΕΚΕ) και του Κοινωνικού Έργου της ... Α.Ε.
6. Να προτείνει τρόπους επικοινωνιακής υποστήριξης κάθε είδους χορηγιών, κάθε φορά που θα ζητείται, που σχετίζονται με την προβολή της Εταιρικής Εικόνας του προγράμματος Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης (ΕΚΕ) και του Κοινωνικού Έργου της ... Α.Ε.
7. Να σχεδιάζει κάθε είδους εκδηλώσεις και πάσης φύσεως (επικοινωνιακό υλικό που σχετίζονται με την προβολή της Εταιρικής Εικόνας, της Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης

(ΕΚΕ) και του Κοινωνικού Έργου της ... Α.Ε. κάθε φορά που θα ζητείται (π.χ. συνεντεύξεις τύπου, συνέδρια, αθλητικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις, κ.λπ.). 8. Να επιμελείται (παρακολούθηση – επίβλεψη) της υλοποίησης – παραγωγής πάσης φύσεως επικοινωνιακού υλικού (έντυπο οπτικοακουστικό), για την προβολή της Εταιρικής Εικόνας, της Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης (ΕΚΕ) και του Κοινωνικού Έργου της ... Α.Ε. 9. Να παρέχει πλήρη υποστήριξη στην προβολή και διαφήμιση της Εταιρικής Εικόνας, της Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης (ΕΚΕ) και του Κοινωνικού Έργου της ... Α.Ε. 10. Να αξιοποιεί σύμφωνα με τις οδηγίες της ... Α.Ε. δυνατότητες επικοινωνίας (π.χ. Δημόσιες Σχέσεις, Πράκτορες, Δημοσιότητα κ.λπ.). 11. Να μελετά, να σχεδιάζει και να επιμελείται της εφαρμογής ειδικών προγραμμάτων (π.χ. εφαρμογές MULTIMEDIA, CD ROM, VIDEO, σεμινάρια εκπαίδευσης στελεχών της ... Α.Ε. και πρακτόρων, προώθηση διεθνών συνεργασιών κ.λπ.) αλλά και κάθε άλλης επικοινωνιακής ενέργειας πέρα των ανωτέρω, που θα ζητηθεί από την ... Α.Ε. 12. Να καταρτίζει και να τεκμηριώνει ετήσιους κοινωνικούς απολογισμούς σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα, την κοινωνική πολιτική της Εταιρείας και τη στάση του Κλάδου διεθνώς, βάσει των οδηγιών της ... Α.Ε. 13. Να παρέχει πάσης φύσεως συμβουλές, προτάσεις κ.λπ. για την επικοινωνιακή υποστήριξη της προβολής της Εταιρικής Εικόνας, της Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης (ΕΚΕ) και του Κοινωνικού Έργου της ... Α.Ε. και να επιβλέπει την υλοποίηση όλων των σχετικών εργασιών. 14. Όλοι οι παραπάνω σχεδιασμοί και προτάσεις θα υποβάλλονται στην ... Α.Ε. μαζί με τον ειδικό προϋπολογισμό τους για έγκριση. Η απόφαση για την υλοποίηση ή όχι των υποβαλλόμενων αυτών σχεδιασμών και προτάσεων, τόσο ως προς το αντικείμενο όσο και ως προς το κόστος ή ακόμη και για την τροποποίηση αυτών, ανήκει στην απόλυτη διακριτική ευχέρεια της ... Α.Ε. και στην ελεύθερη κρίση της. Όσον αφορά στην υλοποίηση των σχεδιασμών και προτάσεων επικοινωνιακών / προωθητικών κ.λπ. ενεργειών, οι οποίες θα εγκριθούν εγγράφως από την ... Α.Ε. (τόσο ως προς το αντικείμενο όσο και ως προς το κόστος), όπως π.χ. εκτυπώσεις εντύπων, παραγωγή πάσης φύσεως επικοινωνιακού υλικού (π.χ. τελικές μακέτες, διαχωρισμοί, φιλμ, slides, φωτογραφήσεις, κ.λπ.), διαφόρων προωθητικών ενεργειών Direct – mail κ.λπ., η ... Α.Ε. έχει την πλήρη διακριτική ευχέρεια ανάθεσης είτε στον Ανάδοχο, είτε σε τρίτους. Σε κάθε περίπτωση (συμπεριλαμβανομένου και των παραγωγών οπτικοακουστικού υλικού) ο Ανάδοχος υποχρεούται να επιβλέπει και να παρακολουθεί χωρίς καμία επιπρόσθετη αμοιβή την άρτια εκτέλεση των εργασιών υλοποίησης. 15. Ο Ανάδοχος υποχρεούται επίσης να παρέχει συμβουλευτική υποστήριξη όσον αφορά στην προβολή της Εταιρικής Εικόνας, της Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης (ΕΚΕ)

και του Κοινωνικού Έργου της ... Α.Ε. στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, η οποία θα περιλαμβάνει συμβουλές και προτάσεις για το επικοινωνιακό υλικό που θα χρησιμοποιηθεί, τους τρόπους προβολής (π.χ. διαφημίσεις, δημοσιεύσεις, συνεντεύξεις κ.λπ.) για τα μέσα στα οποία θα χρησιμοποιηθούν. 16. Επίσης ο Ανάδοχος, υποχρεούται να τηρεί αρχείο για όλες τις πραγματοποιούμενες ενέργειες επικοινωνίας, προβολής, διαφήμισης προώθησης, κ.λπ. 17. Γενικότερα ο Ανάδοχος οφείλει να παρέχει όλες τις υπηρεσίες που παρέχουν οι σύγχρονες διαφημιστικές εταιρείες πλήρων υπηρεσιών. Για το σκοπό αυτό θα πρέπει να χρησιμοποιήσει τόσο τη δηλωθείσα με την υποβολή της προσφοράς της Ομάδας Έργου, όσο και τις υπηρεσίες τρίτων επαγγελματιών ή και άλλων επιχειρήσεων, οι οποίες δηλώθηκαν επίσημα από αυτήν ως υπεργολάβοι. 18. Επίσης ο Ανάδοχος δεν έχει δικαίωμα να υποκατασταθεί από οποιουσδήποτε άλλους στην υλοποίηση του έργου αυτού και των αντιστοίχων συμβάσεων, χωρίς έγκριση της ... Α.Ε., παρά μόνο από τους υπεργολάβους που ο ίδιος δήλωσε επίσημα στην προσφορά του ως υπεργολάβους. Σε περίπτωση υποκατάστασης του Αναδόχου από τρίτα ως προς τα ανωτέρω φυσικά ή νομικά πρόσωπα, χωρίς την έγκριση της ... Α.Ε., η τελευταία δικαιούται να καταγγείλει τη σύμβαση και να αναζητήσει κάθε επιπρόσθετη θετική και αποθετική ζημία. ... ΑΡΘΡΟ 3ο ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΟΡΟΙ - ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ... 8. Η ... Α.Ε., δεν αναλαμβάνει υποχρέωση απευθείας προς τους υπεργολάβους του Αναδόχου για οποιοδήποτε έργο ή προϊόν που θα υλοποιηθεί από τους υπεργολάβους, τους οποίους θα χρησιμοποιήσει ο Ανάδοχος, σύμφωνα με τη σχετική υπεύθυνη δήλωσή του με την υποβολή της προσφοράς του. Σε κάθε περίπτωση την ευθύνη έναντι της ... Α.Ε., φέρει αποκλειστικά ο Ανάδοχος, ενώ οι σχετικές τιμολογήσεις προς την ... Α.Ε. - για τα έργα ή προϊόντα που θα υλοποιούνται από τους υπεργολάβους – θα πραγματοποιούνται σύμφωνα με το από 09-04-2010 σχετικό Συμφωνητικό που έχει υπογραφεί μεταξύ των εταιρειών / μελών της Ένωσης Εταιρειών. ΑΡΘΡΟ 4ο ΓΕΝΙΚΟΙ ΟΡΟΙ. ...2. Οι εισηγήσεις και προτάσεις του Αναδόχου, θα υποβάλλονται στις βασικές τους γραμμές εγγράφως. Πριν από την εκτέλεσή τους απαιτείται η έγγραφη έγκριση της ... Α.Ε. Η έγκριση είναι δυνατό να δίνεται με φαξ ή με ηλεκτρονική μορφή (e-mail) ή δια μονογραφής των υποβαλλομένων από τον Ανάδοχο προτάσεων (προσχέδια, προγράμματα μέσων, κ.λπ.). Χωρίς έγγραφη έγκριση από την ... Α.Ε., ο Ανάδοχος δεν έχει δικαίωμα να προβεί στην υλοποίηση οποιασδήποτε πρότασης. ... 11. Ο Ανάδοχος δεν έχει δικαίωμα υποκατάστασης από οποιουσδήποτε άλλους στην υλοποίηση του έργου της παρούσας σύμβασης, με εξαίρεση τις εταιρείες που δηλώθηκαν κατά τη διάρκεια του διαγωνισμού ως υπεργολάβοι,

σύμφωνα με την υπεύθυνη δήλωση της 02-03-2010 και το από 09-04-2010 Ιδιωτικό Συμφωνητικό. Σε περίπτωση υποκατάστασης του Αναδόχου η ... Α.Ε. διατηρεί το δικαίωμα καταγγελίας της παρούσας σύμβασης. ... ΑΡΘΡΟ 6ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ 1. "Όλο το επικοινωνιακό υλικό το οποίο θα σχεδιασθεί και θα παραχθεί από τον Ανάδοχο και την εκάστοτε εταιρεία παραγωγής καθώς επίσης και όλες οι προτάσεις, οι σχεδιασμοί, οι ιδέες κ.λπ. που θα υποβληθούν στην ... Α.Ε., θα αποτελέσουν περιουσιακό στοιχείο της Εταιρείας, καθώς και των θυγατρικών της εταιρειών και θα μπορούν ελεύθερα να χρησιμοποιηθούν από αυτήν οποτεδήποτε και με οποιονδήποτε τρόπο αυτή κρίνει σκόπιμο, τόσο πριν όσο και μετά το τέλος των αντιστοιχών συμβάσεων, χωρίς καμία επιπρόσθετη αμοιβή του Αναδόχου, με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων τυχόν τρίτων δικαιούχων. Εξάιρεση αποτελούν οι διαφημιστικές ιδέες – προτάσεις που θα υποβληθούν στην ... Α.Ε. και δεν θα εγκριθούν από την τελευταία προς υλοποίηση οι οποίες παραμένουν περιουσιακό στοιχείο του Αναδόχου.

2. Όλα τα πνευματικά και συγγενικά δικαιώματα (του Αναδόχου) για την με οποιονδήποτε τρόπο χρήση και εκμετάλλευση του υλικού αυτού, αλλά και των πάσης φύσεων εγκεκριμένων από την ... Α.Ε. προτάσεων, σχεδιασμών, ιδεών, κ.λπ., θα ανήκουν απεριόριστα και αποκλειστικά στην ... Α.Ε. και στις θυγατρικές της εταιρείες, παραιτούμενου του Αναδόχου από κάθε δικαίωμα. 3. Ο Ανάδοχος υποχρεούται να ενημερώνει την ... Α.Ε. σχετικά με το εύρος (γεωγραφικό, Μέσων, κ.λπ.) το κόστος και το χρόνο χρήσης των δικαιωμάτων τρίτων και να προβαίνει στην ανανέωσή τους μετά από σχετική έγκριση της ... Α.Ε., εφόσον συμφωνούν και οι δικαιούχοι. Τυχόν παράβαση του όρου αυτού θα συνεπάγεται την έκπτωση του Αναδόχου, την καταγγελία της σύμβασης και την αποζημίωση της ... Α.Ε. για κάθε θετική και αποθετική ζημία που θα υποστεί συμπεριλαμβανομένης και της ηθικής βλάβης». Η συμβατική σχέση της εναγομένης με την ανάδοχο Ένωση Εταιριών έληξε στις 31.12.2011. Έως την λήξη της σύμβασης η ενάγουσα ως υπεργολάβος της ανωτέρω αναδόχου εκτέλεσε τα σχετιζόμενα με την προβολή της εταιρικής εικόνας και της κοινωνικής ευθύνης της εναγομένης έργα (βλ. ΤριμΕΦΑθ 1813/2017 σελ. 37 επ.). Εξάλλου, η ενάγουσα στις 25.10.2010 υπέβαλε στην εναγομένη υπό την προαναφερόμενη ιδιότητα της υπεργολάβου της Ένωσης Εταιριών την με αριθμό πρωτοκόλλου Α/22648 έγγραφη πρότασή της για την δημιουργία της διαδικτυακής πλατφόρμας κοινωνικής δικτύωσης «goodchannel», που θα διαχειριζόταν τις πληροφορίες που προσφέρονται από την κοινωνία των πολιτών με σκοπό τον διαδικτυακό συντονισμό της κοινωνικής προσφοράς και ζήτησης, συνακόλουθα δε θα αντιμετώπιζε το πρόβλημα της χαμηλής αναγνωρισιμότητας του

προγράμματος κοινωνικής ευθύνης της εναγομένης. Στην έγγραφη πρόταση αναφέρονται επί λέξει τα εξής: «5. Οργάνωση Με αυτό το σκεπτικό, σε συνεργασία με όλες τις αρμόδιες Διευθύνσεις και προετοιμασία οκτώ μηνών, αναπτύσσεται η πρόταση για τη δημιουργία και τη λειτουργία του διαδικτυακού τόπου κοινωνικής ευθύνης της ... ΑΕ με την ονομασία goodchannel.gr, από την εταιρία ... ΑΕ εξειδικευμένο υπεργολάβο της Κοινοπραξίας ..., σύμφωνα με την πρόταση που υπεβλήθη και τις διαδικασίες του Ανοιχτού Διαγωνισμού στην Ενότητα Στρατηγικής Επικοινωνίας, Εταιρικής Εικόνας, Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης και Κοινωνικού Έργου της ... ΑΕ, με βάση την εξειδικευμένη εμπειρία του υπεργολάβου σε θέματα στρατηγικής εθελοντισμού και κοινωνικής ευθύνης ... Σε κάθε περίπτωση η ένωση διαφημιστικών εταιριών ... και η υπεργολάβος τους εταιρία ... θα έχουν την πλήρη ευθύνη της υλοποίησης του έργου μέχρι την ανάληψη της πλήρους λειτουργίας τους από την ... ΑΕ χωρίς κανένα επιπλέον κόστος. ... 6. Υπηρεσίες Για την υλοποίηση των ανωτέρω προτείνεται η υλοποίηση των ακόλουθων έργων, που περιγράφονται αναλυτικά στα συνακόλουθα παραρτήματα και αποτελούν την πλήρη εφαρμογή – υλοποίηση του goodchannel. ... 3. Πρόγραμμα Διαδικτυακής Πλατφόρμας goodchannel (Παράρτημα 3) Προδιαγραφές Εμπειριών Συστήματος (System Experience), Προδιαγραφές System Engineering, Εικονικά Δίκτυα, Προδιαγραφές Πολυκαναλικού Δικτύου, Προδιαγραφές Συστήματος Διαχείρισης Portal, Προδιαγραφές Σχεδιασμού Κώδικα – Λογισμικού CMS, Προδιαγραφές Χρηστών, Βάσης Δεδομένων, Διαχείρισης Πολυμεσικού Υλικού, Διαχείρισης Περιεχομένου, Περιβάλλοντος Χρηστών, Αναζήτησης Περιεχομένου, Ενσωμάτωσης σε Πλατφόρμες Κοινωνικής Δικτύωσης, Αρχιτεκτονική Portal, Προδιαγραφές Οπτικοακουστικού Υλικού, Προδιαγραφές Server και Γραμμής Μεταφοράς Δεδομένων ... 5. Ανάπτυξη Λογισμικού goodchannel (Παράρτημα 5) Ανάπτυξη Τεχνικών Απαιτήσεων Διαδικτυακής Πύλης, Σχεδιασμός και Επιμέλεια, Κατασκευή Διαδικτυακής Πύλης και Βάσης Δεδομένων - Δυνατότητες Δυναμικής Διαχείρισης, Διαχείριση Πολυμεσικού Υλικού, Ανάπτυξη Αλγορίθμων Υπολογισμού Σημαντικότητας Προβλεπόμενου Υλικού, Ανάπτυξη Κατανεμημένης Αρχιτεκτονικής, Δημιουργία Φίλτρων για Προβολή σε Φορητές Συσκευές, Περιβάλλον Διαχείρισης Στοιχείων Χρηστών - Δυνατότητα Ειδικών Προνομίων, Αλγόριθμος Ευφυούς Αναζήτησης Περιεχομένου, Ενσωμάτωση σε Πλατφόρμες Κοινωνικής Δικτύωσης, Δυναμική Ενημέρωση από Χρήστες Διαφορετικού Τύπου ... 7. Με βάση τα παραδοτέα έργα του Σχεδίου Εφαρμογής Δικτύου Κοινωνικής Οικονομίας του Συστήματος Διασύνδεσης Κοινωνικής Ζήτησης και Προσφοράς και του Προγράμματος Διαδικτυακής Πλατφόρμας, θα

αναπτυχθεί το Λογισμικό Σύστημα του Διαδικτυακού Τόπου www.goodchannel.gr ...». Σύμφωνα με την έγγραφη πρόταση η αμοιβή για την εκτέλεση των έργων με αριθμούς 3 «Πρόγραμμα Διαδικτυακής Πλατφόρμας goodchannel (Παράρτημα 3)» και 5 «Ανάπτυξη Λογισμικού goodchannel (Παράρτημα 5)» θα ανερχόταν στο ποσό των 80.000 ευρώ και 79.000 ευρώ, αντιστοίχως. Μάλιστα, το συγκεκριμένο έργο, ήτοι η υλοποίηση του διαδικτυακού εργαλείου κοινωνικής δικτύωσης goodchannel, συμπεριλαμβανόταν στην υποβληθείσα από την ανωτέρω ένωση εταιριών πρόταση κατά τον διαγωνισμό για την ανάδειξη αναδόχου της Ενότητας Γ' της προαναφερόμενης διακήρυξης (βλ. σελ. 7 της με αριθμό πρωτοκόλλου Α/23744/11.11.2010 Εισηγήσης των Γενικών Διευθύνσεων Εταιρικών Υπηρεσιών και Μάρκετινγκ της εναγομένης προς το Δ.Σ. αυτής, το οποίο προσκομίζει μετ' επικλήσεως η τελευταία ως σχετικό με αριθμό 8Α). Το διοικητικό συμβούλιο της εναγομένης με την με αριθμό 30/22.11.2010 (θέμα 5ο) απόφασή του ενέκρινε την άνω πρόταση ως προς όλα τα σημεία της, πλην των έργων των παραρτημάτων 3 και 5, τα οποία παρέπεμψε προς περαιτέρω διερεύνηση στην Γενική Διεύθυνση Πληροφορικής. Εν τέλει το έτος 2011 η ενάγουσα προς εκτέλεση του αναφερόμενου στο παράρτημα 3 έργου παρέδωσε στην εναγομένη έγγραφο τιτλοφορούμενο «Πλατφόρμα ... η καλή εταιρία - Πρόγραμμα Διαδικτυακής Πλατφόρμας Κοινωνικού Δικτύου ... good.gr και goodchannel.gr» (εφεξής «Πρόγραμμα Διαδικτυακής Πλατφόρμας Κοινωνικού Δικτύου») με τις εξής δεκατέσσερις (η 7η ενότητα εκ παραδρομής επαναλαμβάνεται ως 8η ενότητα) ενότητες περιεχομένων: 1. Προδιαγραφές εμπειριών συστήματος .. η καλή εταιρία, 2. Προδιαγραφές System Engineering, 3. Προδιαγραφές ανάπτυξης πλατφόρμας ... η καλή εταιρία, 4. Αρχιτεκτονική διαδικτυακών κόμβων, 5. Προδιαγραφές διαχείρισης περιεχομένου, 6. Προδιαγραφές χρηστών συστήματος, 7. Προδιαγραφές κοινωνικού δικτύου ... η καλή εταιρία, 8. Προδιαγραφές κοινωνικού δικτύου .. η καλή εταιρία, 9. Προδιαγραφές πολυκαναλικού δικτύου, goodchannel.gr, 10. Προδιαγραφές υποστηρικτικών εφαρμογών, 11. Προδιαγραφές περιβάλλοντος χρηστών goodchannel.gr, 12. Προδιαγραφές βάσης δεδομένων, 13. Προδιαγραφές διαχείρισης πολυμεσικού υλικού, 14. Προδιαγραφές αναζήτησης περιεχομένου, και 15. Προδιαγραφές ενσωμάτωσης σε πλατφόρμες κοινωνικής δικτύωσης. Αντίθετα, το περιγραφόμενο στο παράρτημα 5 έργο ανάπτυξης και κατασκευής της διαδικτυακής πύλης «goodchannel» ανατέθηκε στην εταιρία με την επωνυμία «...» και τον διακριτικό τίτλο «...» δυνάμει της από 3.1.2011 έγγραφης σύμβασης, με την οποία ρητώς προβλέφθηκε η υποχρέωση της τελευταίας να μεταβιβάσει στην εναγομένη το επί του

πηγαίου κώδικα (προγράμματος Η/Υ) δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας της. Η εταιρία με τον διακριτικό τίτλο «...» κατά την εκπόνηση του προγράμματος Η/Υ εφάρμοσε τις ιδέες, που εμπεριέχονται στο «Πρόγραμμα Διαδικτυακής Πλατφόρμας Κοινωνικού Δικτύου», το οποίο, όμως, δεν συνιστά προπαρασκευαστικό υλικό σχεδιασμού του παραπάνω προγράμματος Η/Υ κατά την έννοια του άρθρου 2 § 3 εδ. α' ν. 2121/1993, όπως αβάσιμα ισχυρίζεται η ενάγουσα, αφού με βάση αυτό καθαυτό το έγγραφό της δεν ήταν εφικτή η δημιουργία σε μεταγενέστερο στάδιο συγκεκριμένου προγράμματος Η/Υ, ήτοι εξατομικευμένου ως προς την μορφή εκφράσεώς του. Ειδικότερα, δεν πρόκειται για παράσταση διαδικασίας σε γλωσσική, σχηματική ή άλλη μορφή, τα στοιχεία της οποίας επαρκούν για τον καθορισμό μίας σειράς εντολών, που θα απαρτίσουν το τελικό πρόγραμμα, αλλά, αντίθετα, για ένα έγγραφο παρουσίασης κειμένου (PowerPoint presentation), με το οποίο η ενάγουσα εξέθεσε στην εναγομένη τον σκοπό και τους στόχους δημιουργίας δύο ηλεκτρονικών ιστότοπων κοινωνικής δικτύωσης με τα ονόματα «good» και «goodchannel» (βλ. π.χ. σελ. 9 και 11 του εγγράφου), καθώς και τις βασικές ιδέες, λογική και αρχές σχετικά με το περιεχόμενό τους και τον τρόπο διάρθρωσης, διευθέτησης, διαχείρισης και αναζήτησης αυτού (βλ. π.χ. την 1η ενότητα «Προδιαγραφές εμπειριών συστήματος», την 2η ενότητα «Προδιαγραφές System Engineering», την 4η ενότητα «Αρχιτεκτονική διαδικτυακών κόμβων», την 5η ενότητα «Προδιαγραφές διαχείρισης περιεχομένου», την 9η ενότητα «Προδιαγραφές πολυκαναλικού δικτύου goodchannel.gr», την 12η ενότητα «Προδιαγραφές βάσης δεδομένων», την 13η ενότητα «Προδιαγραφές διαχείρισης πολυμεσικού υλικού», την 14η ενότητα «Προδιαγραφές αναζήτησης περιεχομένου»), τα πρόσωπα ή τις κοινωνικές ομάδες, στις οποίες οι ηλεκτρονικές πλατφόρμες απευθύνονται, και τις προϋποθέσεις πρόσβασης σε αυτές (βλ. π.χ. την 6η ενότητα «Προδιαγραφές χρηστών συστήματος»), καθώς και τις λειτουργίες των ιστότοπων και την διάδρασή τους με τους χρήστες (βλ. π.χ. την 8η ενότητα «Προδιαγραφές κοινωνικού δικτύου ... η καλή εταιρία», την 10η ενότητα «Προδιαγραφές υποστηρικτικών εφαρμογών», την 11η ενότητα «Προδιαγραφές περιβάλλοντος χρηστών goodchannel.gr», την 15η ενότητα «Προδιαγραφές ενσωμάτωσης σε πλατφόρμες κοινωνικής δικτύωσης»). Εξάλλου, και εάν ακόμη ήθελε θεωρηθεί ότι το παραδοθέν υλικό συνιστά προπαρασκευαστικό υλικό σχεδιασμού προγράμματος Η/Υ κατά την έννοια του άρθρου 2 § 3 εδ. α' ν. 2121/1993, η ενάγουσα δεν απέδειξε κατ' άρθρο 338 § 1 ΚΠολΔ την ενεργητική νομιμοποίησή της ως δευτερογενούς δικαιούχου του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας επ' αυτού (βλ. Ε. Κιουπτσίδου, Προσβολή δικαιωμάτων πνευματικής

ιδιοκτησίας, άρση και παράλειψη στο μέλλον, Αρμεν 2009.181, ιδίως σελ. 186), καθώς ουδέν αποδεικτικό μέσο προσκομίζει ως προς το ποιο ή ποια φυσικά πρόσωπα συνέβαλαν στην δημιουργία του, καθώς και ως προς το είδος και τον χαρακτήρα της συμβολής ..., ήτοι εάν ο τελευταίος είχε πράγματι τον συντονισμό και την πνευματική διεύθυνση του συγκεκριμένου έργου ή εάν η συμβολή του περιορίσθηκε μόνο σε οικονομικό, τεχνικό ή οργανωτικό επίπεδο για την παραγωγή του (βλ. σκέψη 7). Αντίθετα, προσκομίζει μετ' επικλήσεως μόνο το από 30.5.2012 ιδιωτικό συμφωνητικό (σχετικό με αριθμό 8), με το οποίο ο φερόμενος ως δημιουργός του συλλογικού έργου, ..., μεταβιβάζει στην ενάγουσα τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας επί όλων των έργων που έχει δημιουργήσει στο παρελθόν και πρόκειται να δημιουργήσει και στο μέλλον. Στο ιδιωτικό συμφωνητικό συμπεριλαμβάνονται οι ακόλουθες δηλώσεις: «Ο πρώτος των συμβαλλομένων, ..., είναι δημιουργός πνευματικών έργων, καθοδηγεί, εγκρίνει ή απορρίπτει, συντονίζει και επιβλέπει τα έργα των εργαζομένων και των ανεξάρτητων δημιουργών που συμβάλλονται με την εταιρία. Τα έργα που δημιουργούνται αποτελούν συλλογικά έργα και δικαιούχος των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας επί αυτών είναι ο ...». Δηλαδή, δεν αποδείχθηκε ούτε ότι το επίδικο υλικό συνιστά συλλογικό έργο, ούτε ότι ο ..., δικαιούχος της ενάγουσας, είναι ο κατ' άρθρο 7 § 2 ν. 2121/1993 δημιουργός αυτού. Αυτονόητο είναι ότι το αποδεικτικό αυτό έλλειμα δεν αναπληρώνεται από τις εμπεριεχόμενες στο προαναφερόμενο ιδιωτικό συμφωνητικό δηλώσεις, που, άλλωστε, έχουν γενικό και αφηρημένο χαρακτήρα, διότι τα ζητήματα αυτά κρίνονται επί της ουσίας κυριαρχικώς από το Δικαστήριο. Υπό τα δεδομένα αυτά, είναι απορριπτέες η κύρια και η πρώτη επικουρική βάση της αγωγής, κατά το μέρος που κρίθηκαν νόμιμες, ως αβάσιμες στην ουσία τους. Επικουρικώς και μόνο ως προς την ουσιαστική αβασιμότητα της κύριας και της πρώτης επικουρικής αγωγικής βάσης, λεκτέα τα εξής: Ακόμα και εάν αποδεικνυόταν ότι το επίδικο υλικό συνιστά πρωτότυπο συλλογικό έργο, καθώς και ότι η ενάγουσα ήταν δευτερογενής δικαιούχος του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας επ' αυτού, και πάλι η αγωγή θα ήταν απορριπτέα, αναφορικά με την κύρια και την πρώτη επικουρική βάση της, ως αβάσιμη στην ουσία της, διότι η ενάγουσα ως υπεργολάβος της ένωσης εταιριών είχε αποξενωθεί από το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας δυνάμει άτυπης μεταβιβάσεώς του στην ανάδοχο Ένωση Εταιριών (εργολάβο), η οποία και ήταν η αμέσως συμβαλλόμενη με την εναγομένη (βλ. την προαναφερόμενη από 20.5.2010 σύμβαση). Ως προελέχθη, η ενάγουσα, προ της ανάληψης της υπεργολαβίας, υπέβαλε στην εναγομένη την με ημερομηνία 28.2.2010 υπεύθυνη δήλωσή της, υπογεγραμμένη από τον

νόμιμο εκπρόσωπό της, με την οποία αποδέχθηκε την υπεργολαβική ανάθεση του συγκεκριμένου τμήματος της Γ' Ενότητας υπό τους όρους της με αριθμό πρωτοκόλλου Α/3503/3.2.2010 διακήρυξης, τους οποίους, ομοίως, ρητώς αποδέχθηκε. Παρέπεται ότι, η ενάγουσα, αποδεχόμενη τους όρους 1.4.1 και 1.4.2 της παραπάνω διακήρυξης με το προπαρατιθέμενο περιεχόμενό τους, αποδέχθηκε ότι με κάθε εκ μέρους της παράδοση έργου στην ανάδοχο Ένωση Εταιριών (όπως τυπικώς λειτουργούσε η υπεργολαβική συμβατική σχέση), μεταβίβαζε στην τελευταία το σύνολο των επ' αυτού δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, προκειμένου να μεταβιβασθούν αυτά περαιτέρω στην εναγομένη. Τα προαναφερόμενα δεν αναιρούνται από το γεγονός ότι ο συγκεκριμένος όρος περί μεταβίβασης των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας στην ανάδοχο Ένωση Εταιριών δεν περιβλήθηκε τον έγγραφο τύπο, διότι τέτοιος δεν επιβάλλεται εν προκειμένω από το άρθρο 14 ν. 2121/1993 (βλ. σκέψη 8). Τέλος, και όσον αφορά την δεύτερη επικουρική βάση της αγωγής, αποδείχθηκε ότι η ενάγουσα παρέδωσε, ως προελέχθη, στην εναγομένη το επίδικο έργο με την ιδιότητα της υπεργολάβου της Ένωσης Εταιριών, ώστε ο όποιος πλουτισμός της εναγομένης να μην επέρχεται απευθείας από την περιουσία της ενάγουσας, αφού παρεμβλήθηκε η περιουσία της αναδόχου εργολάβου. Δηλαδή, δεν υπήρξε άμεση περιουσιακή μετακίνηση μεταξύ του πλουτισμού της λήπτριας και της ζημίας της ενάγουσας (βλ. ΑΠ 279/2013 ΝοΒ 2013.1574). Κατόπιν τούτων, πρέπει να απορριφθεί και η δεύτερη επικουρική βάση ως ουσία αβάσιμη, όπως και η αγωγή στο σύνολό της, καθώς και να συμψηφισθούν τα έξοδα των διαδικιών εν όλω κατ' άρθρο 179 ΚΠολΔ, διότι η ερμηνεία των κανόνων δικαίου που εφαρμόσθηκαν ήταν ιδιαίτερα δυσχερής.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει αντιμωλία των διαδικιών.

Απορρίπτει την αγωγή.

Συμψηφίζει τα δικαστικά έξοδα των διαδικιών στο σύνολό τους.